ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ
κ. Κ. ΦΡΟΝΤΖΟΥ
Πρόεδρον Ε.Η.Β.
Ιωάννινα

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΚΑΤΕΒΛΗΘΗ

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟ ΟΡΓΑΝΟ ΑΓΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ τῆς Β.ΗΠΕΙΡΟΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ
Πανεπιστημίου 61 - Τηλ. 32.14.404
Διευθυντὴς Συντάξεως: ΝΙΚΟΣ ΔΗΜΑΔΗΣ
Οἰκία: Εὐτυχίδου 45 τηλ. 72.23.60

«Ἡ διεκδίκηση γιά τή Βόρειο Ἤπειρο εἶναι ἱερή καί ἀπαράγραπτη»

Ἀρ. φύλλου 14. Τιμὴ φύλλου δρχ. 25
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1980

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρός τόν Ἐξοχώτατο ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Ὁ Σύλλογος τῶν Βορειοηπειρωτῶν μὲ αἰσθήματα δικαιολογημένης ἱκανοποιήσεως φιλοξενεῖ στὶς στῆλες τοῦ ἐπισήμου ὀργάνου του τὴ παροῦσα ἐπιστολὴ τοῦ συμπατριώτη κ. Γ. Δημογιάννη ἀπευθυνομένη στὸν Ἐξοχώτατο Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας κ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου μας ἐκφράζοντας τὴν ἀμετακίνητη θέληση ὅλων τῶν βορειοηπειρωτῶν ποὺ ἑνωμένοι καὶ ἀποφασιστικοὶ ἀγωνίζονται γιὰ τὴ προβολὴ καὶ δικαίωση τοῦ ἱεροῦ θέματός τους ἀναμένει ἀπὸ τὸν Ἀνώτατο Ἄρχοντα νὰ ἐκδηλώσει τὸ προσωπικὸ ἐνδιαφέρον του.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἐν γνώσει μου ὅτι ὁ χρόνος ποὺ διαθέτετε εἶναι γιὰ σᾶς ἐξαιρετικὰ πολύτιμος —λόγω τῶν ὑψηλῶν σας ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων— καὶ ἐν γνώσει μου ὅτι τὰ διάφορα ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ προβλήματα σᾶς ἀπορροφοῦν καὶ τὴν τελευταία ἰκμάδα τῆς πνευματικῆς σας δυναμικότητας, τολμῶ νὰ σᾶς ἀπευθύνω τὴν παροῦσα μου ἀντλώντας τὸ δικαίωμα τοῦτο ὄχι μονάχα ἀπ' τὸ γεγονὸς ὅτι ὅλοι —ἐπίσημοι καὶ ἄσημοι— ἔχομε ταχθεῖ νὰ ὑπηρετήσωμε συνειδητὰ τὴν ἀληθινὴ δημοκρατία — μὲ ὅλα τ' ἀγαθά της— ἀλλὰ κι ἀπὸ τὴν ἐπείγουσα ἀνάγκη νὰ σωθεῖ, ὅσο γίνεται γρηγορώτερο, ἕνας λαός, καθ' ὅλα ἑλληνικός, ποὺ κινδυνεύει, ὅσο ποτὲ ἄλλοτε, ν' ἀφανισθεῖ.

Καὶ πιστεύω ἀκράδαντα ὅτι, τὰ λόγια ποὺ ἀκολουθοῦν, θὰ βρεθεῖ καὶ θὰ θελήσει κάποιος ἀπ' τοὺς συμβούλους τοῦ περιβάλλοντός σας νὰ σᾶς τὰ θέσει ὑπ' ὄψη μιὰ κι αὐτὰ ἀποτελοῦν τὴν ἐξωτερίκευση τῆς ἀπόγνωσης χιλιάδων ἀνθρώπων, τὴ φωνὴ καὶ τὰ συναισθήματα τῶν ὁποίων ἐκφράζουν καὶ ἀπηχοῦν.

Κύριε Πρόεδρε,

1. Πρόκειται γιὰ τ' ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ τὴν τύχη 400.000 καθαρόαιμων ἑλλήνων Βορειοηπειρωτῶν, πού, ναί μὲν ποτέ τους δὲν ἀξιώθηκαν νὰ γνωρίσουν καὶ νὰ ζήσουν ἀσυννέφιαστες καὶ γαλάζιες μέρες κατὰ τὴν ἱστορική καὶ μαρτυρική τους πορεία, δὲ λιποψύχησαν ὅμως ὑποκύπτοντας στὶς παντοειδεῖς καταπιέσεις τῶν διαφόρων κατακτητῶν τους.

Καὶ ἀκριβῶς αὐτὸ προσεπιμαρτυρεῖ —γιὰ μυριοστὴ φορὰ— τὴ μεγάλη κι ἀδιαμφισβήτητη ἀλήθεια, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ἦταν καὶ παραμένει ἀδούλωτη κι ἀνυπόταχτη, ὅσα δεινὰ κι ἂν ὑποστεῖ. Κι αὐτό, πάλι, εἶναι ἐκεῖνο ποὺ τῆς προσδίδει ὁμορφιὰ καὶ χάρη, ποὺ ζήλεψαν ἐχθροὶ καὶ φίλοι.

2. Ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν πρῶτο ἕλληνα πολίτη τοῦ Δημοκρατικοῦ μας πολιτεύματος καὶ γόνο τῆς κατὰ τάλλα τόσο εὐαίσθητης ἀκριτικῆς γῆς τῆς πολυπαθοῦς Μακεδονίας μας, θεωρῶ ἐντελῶς ἄσκοπο κι ἀνωφελὲς νὰ μιλήσω γιὰ τὴν ἑλληνικότητα τῆς μαρτυρικῆς Β. Ἠπείρου —κομίζοντας ἔτσι γλαῦκα εἰς Ἀθήνας— ἀφοῦ, κατὰ τὸν Πτολεμαῖο: «ἀρχέγονος Ἑλλάς, Ἤπειρος»! Καὶ φυσικὰ Ἤπειρος μιά, ἑνιαία κι ἀδιαίρετη!

Ὅμως, παρ' ὅλον ὅτι δὲν ἔχετε ἀνάγκην ὑπομνήσεων καὶ ὑποδείξεων, μερικὲς ἀλήθειες, ποὺ γιὰ μᾶς εἶναι καυτὲς κι ἔπαιξαν συντελεστικὸ κι ἀποφασιστικὸ ρόλο στὴν ὅλη διαμόρφωση κι ἑδραίωση τοῦ δικοῦ μας ἑλληνικοῦ χαρακτῆρα, δὲ θὰ ἔβλαπταν. Καὶ εἰδικώτερα:

α) Τὸ Βορειοηπειρωτικό, ἀπὸ τότε ποὺ γεννήθηκε σὰν ἐθνικὸ θέμα, ἕως σήμερα, ἦταν καὶ παραμένει —τύπος καὶ οὐσία— ἀνοιχτό, τελεῖ δὲ ἐν ἐκκρεμότητι ἐνώπιον τῶν μεγάλων δυνάμεων πρὸς ἐπανασυζήτηση.

Τὸ γεγονὸς δὲ ὅτι ὅλες οἱ μεταπολεμικὲς κυβερνήσεις δὲν ἐτόλμησαν νὰ τὸ θίξουν καὶ νὰ τὸ προωθήσουν —ὅπως εἶχαν ὑποχρέωση— καὶ, ὡς ἐκ τούτου, δὲν ἐπέτυχαν τὴν ἀναμενόμενη ἱκανοποιητικὴ λύση, δὲ σημαίνει κατ' ἀνάγκη καὶ ὅτι παραιτηθήκαμε ἀπ' τὴν ἐθνικὴ διεκδίκηση, πολὺ δὲ περισσότερο ὅτι τὸ θέμα ἐτάφη, μὴ ὑφιστάμενο πλέον. Τοὐλάχιστον αὐτὴ ἡ ἀντίληψη ἐπικρατεῖ μεταξὺ τῶν ἄμεσα ἐνδιαφερομένων καὶ θιγομένων ἀλυτρώτων καὶ μὴ βορειοηπειρωτῶν, τὴν ὁποία οὐδ' ἐπὶ στιγὴ θὰ ἐγκαταλείψουν, ἔστω κι ἄν, τελικά, μείνουν μόνοι.

β) Τὸ Βορειοηπειρωτικό, ἀὰν ἐθνικὸ θέμα, ἐτίθετο πάντοτε στὸ περιθώριο τῶν πολιτικῶν ἐνδιαφερόντων καὶ οὐδέποτε δόθηκε σ' αὐτὸ προτεραιότητα. Ἔτσι —ἀνατρέχοντας στὸ ἐγγὺς καὶ ἀπώτερο παρελθόν— πότε προσέκρουε στὸ ἐθνικὸ θέμα τῆς ἑλληνικῆς μειονότητας τῆς Πόλης, Ἴμβρου καὶ Τενέδου, πότε στὸ Θρακικό, πότε στὸ Μικρασιατικό, πότε στὸ Κρητικό, πότε στὸ Μακεδονικό, πότε στὸ Αἰγιαακό, πότε στὸν ἐμφύλιο καὶ πότε —πρόσφατα— στὸ Κυπριακό, χωρὶς κάποτε νὰ ἔλθει καὶ γι' αὐτὸ ἡ σειρά του.

Καί, ὅπως ἦταν φυσικό, ἡ ἀναβλητικότητα αὐτὴ ἐστοίχισε στὸν βορ)κὸ ἑλληνισμὸ πολλά, τόσο σὲ αἷμα, ὅσο καὶ σὲ ὑλικὰ ἀγαθά.

γ) Πρέπει νὰ δεχθοῦμε ὅτι τὸ Βορ)κὸ ἦταν —κι ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι— ἰδιόμορφο ἐθνικὸ θέμα, ποὺ τίποτε τὸ κοινὸ δὲν ἔχει μὲ τὰ ἄλλα ἐθνικὰ θέματα τῆς ἑλληνικῆς πατρίδας. Διότι, παρ' ὅτι οἱ ἀρμόδιοι τὸ ἐνεφάνιζαν κατὰ καιροὺς σὰν ἄλυτο καὶ πολύπλοκο, στὸ βάθος ἦταν πολὺ ἁπλὸ καὶ εὔκολο, ἂν φυσικὰ ἐκμεταλλεύονταν τὶς δοθεῖσες σ' αὐτοὺς εὐκαιρίες. Καὶ τοῦτο γιατὶ —χρονικὰ— σὰ θέμα ὑφίσταται ἀπὸ τότε ποὺ ἱδρύθηκε τὸ ἀλβανικὸ κράτος καὶ δὲν ὑπῆρξε ποτὲ περίοδος, ποὺ νὰ μὴν ἀνακινήθηκε εἴτε ἀπ' τὸν αὐτόχθονα ἑλληνικὸ λαὸ —μὲ τὰ διάφορα κινήματα— εἴτε, ἔστω καὶ ἀσθενῶς, ἀπ' τοὺς πολιτικοὺς παράγοντες τῆς ἑλληνικῆς πατρίδας. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι πάντοτε κρατήθηκε σὲ διαρκῆ ἐπικαιρότητα, ποὺ πρέπει ν' ἀποδοθεῖ —ἐκτὸς τῶν ἄλλων— στὸ γεγονὸς ὅτι τὴν ἑλληνι-

(Συνέχεια στὴ σελίδα 3)

ΕΘΝΙΚΑ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

Η ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΕΡΜΑΧΟΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΚΑΙ ΕΚΦΡΑΣΤΗΣ ΤΗΣ ΘΕΛΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΒΟΡ. ΗΠΕΙΡΟ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Π. ΜΠΑΤΖΙΟΣ. Εἶναι μεγάλη ἡ συγκίνησις τὴν ὁποίαν δοκιμάζω κατόπιν τῆς προτάσεως τοῦ κ. Προέδρου τῆς βουλῆς. Πρὸ τριάκοντα ἐτῶν ἡ Βουλὴ ὑπεδέχετο τοὺς πληρεξουσίους τῆς ἐλευθέρας τότε Β. Ἠπείρου καὶ ἤδη εἶναι ἡ δευτέρα φορὰ ποῦ εἰσέρχονται εἰς τὴν Βουλὴν ἐκπρόσωποι οὐχὶ, φεῦ, τῆς ἐλευθέρας, ἀλλὰ τῆς ἀλυσοδεμένης κα κατατρεγμένης Βορείου Ἠπείρου, τῆς Χώρας ἐκείνης, ἡ ὁποία εἶναι ποτισμένη μὲ αἷμα τῶν παιδιῶν μας καὶ μὲ τὰ κόκκαλα τῶν ἀδελφῶν μας.Τῆς χώρας ἐκείνης τῆς ὁποίας καὶ τὰ βράχια θὰ εἶναι διατεθειμένα νὰ σηκωθοῦν γιὰ νὰ ποῦν ὅτι «εἴμεθα καὶ θὰ εἴμεθα Ἑλληνικά». (Παρατεταμένα χειροκροτήματα). Καὶ κάτω ἀπὸ τὴν σκέπην τοῦ βράχου τῆς Ἀκροπόλεως, ἐλεύθερος πλήν ἐκπρόσωπος ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀπευθύνω πρὸς τοὺς Βορειοηπειρώτας ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν καὶ νὰ τοὺς εἴπω ὅτι ὁ πόνος των εἶναι καὶ πόνος μας καὶ ὁ καημός των καημός μας. Ἡ Βόρειος Ἤπειρος ξεκληρίζεται καὶ ἂν δὲν κινηθοῦμε ταχέως δὲν θὰ βροῦμε παρὰ ἐρείπια καὶ ἕνα ἀπέραντο νεκροταφεῖο. Στέλλομεν τὸ μήνυμα τῆς ἐγκαρτερήσεως διότι ἐγγίζει ἡ ἡμέρα τῆς ἀπελευθερώσεως. Διότι ἂν ξένη προπαγάνδα ἔσπειρε τὸν σπόρον τοῦ διχασμοῦ καὶ δὲν μᾶς ἐπέτρεψε νὰ κλάψωμεν ἀπὸ κοντὰ τὰ παλληκάρια τῆς Πίνδου καὶ τῆς Τρεμπεσίνας, ὅμως ὑπάρχει Ἑλλὰς ποὺ πρέπει νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ, Ἑλλὰς ἡ ὁποία δικαιοῦται καὶ θὰ ἐπιτύχῃ νὰ λυτρώσῃ τοὺς ὑποδούλους ἀδελφούς μας.

Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ. Ὅταν ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ ὁ Βασιλεὺς εἶπαν τὸ «Ὄχι» καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἔγραφε τὸ ἔπος τῆς Βορείου Ἠπείρου ἄλλα μεγαλύτερα Κράτη εἶχαν ὑποχωρήσει πρὸ τῆς βίας τῶν δικτατόρων. Ἀργότερον εἰς τὴν Μ. Ἀνατολὴν ἐσυνεχίσθη ὁ ἀγὼν καὶ ἐδῶ ἡ ἀντίστασις δὲν ἔπαυσεὲκ μέρους τοῦ τιμίου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, καὶ ὄχι βεβαίως τῆς μερίδος ἐκείνης, ἡ ὁποία ἐμονοπώλησε τοῦτον, διὰ σκοτίους σκοπούς. Ἠκούσαμεν ὑποσχέσεις ὅτι αἱ Ἐθνικαὶ διεκδικήσεις θὰ δικαιωθοῦν καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἔθεσε τὸ ζήτημα διὰ τὴν Βόρειον Ἤπειρον καὶ ἠκούσθησαν γνῶμαι ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνουν προτάσεις δι' ὅλας τὰς διεκδικήσεις. Δὲν γνωρίζω πῶς ἐχειρίσθησαν τὰ ζητήματα αἱ διάφοροι Κυβερνήσεις τῆς Μ. Ἀνατολῆς ἐν σχέσει μὲ τὰς ὑποσχέσεις αἱ ὁποῖαι μᾶς ἐδόθησαν, ἀλλὰ ὁ μαχόμενος Λαὸς καὶ Στρατὸς ἐτρέφοντο μὲ τὴν ἰδέαν τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος. Οὐδεὶς ὃ ἀ εἶναι ἐκεῖνος ποὺ θὰ θελήσῃ νὰ ἔχῃ οἱανδήποτε γνώμην καὶ νομίζω ὅτι ὅταν ὁμιλῶμεν περὶ ἐθνικῶν διεκδικήσεων αὗται ἐπεκτείνονται πέραν παντὸς συμβιβασμοῦ. Πάντως ἐκ μέρους ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἀντιπροσωπεύω, ἐπιθυμῶ νὰ πληροφορήσω μέχρι ποίου σημείου ἐγένετο ἡ ὑποστήριξις τῶν ἐθνικῶν διεκδικήσεων ἐκ μέρους τῶν ἑκάστοτε Κυβερνήσεων.

ΠΟΛΙΤΗΣ. Τὸ κόμμα τῶν Βενιζελικῶν Φιλελευθέρων συμφωνεῖ ὁλοψύχως πρὸς τὴν πρότασιν τοῦ κ. Προέδρου ὅπως βγῇ ψήφισμα πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς μας συμμάχους διὰ νὰ σταματήσῃ τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον γίνεται εἰς τὴν Βόρειον Ἤπειρον. Συντελεῖται ταύτην τὴν στιγμὴν πρωτάκουστον ἔγκλημα εἰς τὴν ἱστορίαν διότι διαπράττεται ἐν ψυχρῷ ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ἔπρεπε νὰ ἔχουν ἤδη ἐπικρατήσει αἱ ἡδικαὶ ἐκεῖναι ἀρχαί, διὰ τὰς ὁποίας ὅλοι ἠγωνίσθημεν τὸν συμμαχικὸν ἀγῶνα.

Ἔχομεν τόσον μᾶλλον τὸ δικαίωμα νὰ ἀποταθῶμεν εἰς τοὺς ἰσχυροὺς συμμάχους καὶ νὰ ζητήσωμεν τὴν παρέμβασίν των, καθόσον ἡ τραγικὴ μοῖρα, τὴν ὁποίαν ὑφίσταται σήμερον ὁ βορειοηπειρωτικὸς πληθυσμός, εἶναι κατ' οὐσίαν ἀποτέλεσμα ἐπανειλημμένων εἰς βάρος ἡμῶν σφαλμάτων τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς.

Ἤδη κατὰ τὸν πρῶτον βαλκανικὸν πόλεμον, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Ἑλλὰς ἠσχολεῖτο μὲ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Βορείου Ἠπείρου, ἦλθεν ἐξ Ἰταλίας τὸ μήνυμα ἐκεῖνο, διὰ τοῦ ὁποίου εἰδοποιούμεθα ὅτι δὲν θὰ ἐπιτραπῇ εἰς ἡμᾶς νὰ κατέχωμεν τὰς δύο ὄχθας τῶν στενῶν τῆς Κερκύρας. Ἦτο αὐτὴ ἡ πρώτη καθ' ἡμῶν ἐκδήλωσις τοῦ Ἰταλικοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ. Καὶ μολονότι ὀλίγας μόνον ἡμέρας μετὰ τοῦτο συνῆλθεν ἡ διεθνὴς διάσκεψις τοῦ Λονδίνου διὰ νὰ ρυθμίσῃ τὰ ζητήματα τῶν ὁποίων τὴν ἐπίλυσιν εἶχον ἐμπιστευθῇ εἰς αὐτὰς οἱ βαλκανικοὶ σύμμαχοι, ἡ Συνδιάσκεψις ἐκείνη ὄχι μόνον δὲν ἀντέδρασε κατὰ τῆς ἰμπεριαλιστικῆς αὐτῆς ἐκδηλώσεως ἀλλὰ τούναντίον υἱοθετήσει καὶ ἐπεκύρωσεν αὐτὴν διὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν Ἀλβανίαν. Ἦλθε κατόπιν ὁ πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος διὰ νὰ ἀνατρέψῃ τὴν ἀπόφασιν ἐκείνην. Ὁ Αὐστριακὸς ἰμπεριαλισμὸς κατετροπώθη ὁ ἰταλικὸς ὅμως διεσώθη παρεισφρύσας εἰς τὰς τάξεις τῶν συμμάχων. Ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐκεῖνος ἦτο κατ' ἐξοχὴν ἀπελευθερωτικός. Βάσις τῶν συνθηκῶν εἰρήνης ἐτέθη ἡ ἀρχὴ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν. Δυνάμει αὐτῆς τὸ ζήτημα τῆς Β. Ἠπείρου ὑπεβλήθη εἰς ἐξονυχιστικὴν ἐξέτασιν. Πραγματογνώμονες ἐγνώματευσαν, χάρται καὶ στατιστικαὶ ἐμελετήθησαν, ἀντιπροσωπεῖαι ἠκούσθησαν καὶ ἐν συμπεράσματι ὅλων τούτων ἡ Συνδιάσκεψις ἀπεφάνθη ὅτι ἡ Β. Ἤπειρος εἶναι ἑλληνικὴ καὶ πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὀλίγον πρὸ τούτου ἡ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀμερικανικῆς Γερουσίας εἶχε διακηρύξει τὴν Ἕνωσιν ταύτην ἐπιβεβλημένην. Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ Ἰταλία εἶχεν ἀποδεχθῇ τὴν ἑλληνικὴν λύσιν διὰ τῆς συνθήκης Τιτόνι — Βενιζέλου.

Πῶς κατόπιν αὐτῶν αἱ Δυνάμεις ἐκεῖναι, διὰ νεωτέρας ἀποφάσεως, χωρὶς καμμίαν αἰτιολογίαν τῆς παλι-

(Συνέχεια στὴ σελίδα 4)

Ὁ θαλερὸς αἰωνόβιος Ἠπειρώτης Ἀγωνιστὴς

Μὲ ὑψωμένα τὰ χέρια ποὺ κρατᾶνε τὸ μετάλλιο καὶ δίπλωμα ποὺ τοῦ ἐπιδόθηκαν ἀπὸ τὸν Σύλλογο Βορειοηπειρωτῶν, εἰκονίζεται ὁ πανελλήνια γνωστὸς ἐθνικὸς ἀγωνιστὴς τῆς Ἠπείρου κ. ΑΘΑΝ. ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ. Μὲ τρεμάμενη φωνὴ ἀπευθύνεται στοὺς ὑπεύθυνους τῆς ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ τραγῳδίας μεταφέροντας τὴν ἀγωνιώδη ἐπίκληση τῶν Βορειοηπειρωτῶν. ΜΗ ΜΑΣ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΕΤΕ...

Κανεὶς δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶ ὅτι στὴν Ἑλληνικὴ Βόρειο Ἤπειρο ζοῦν σήμερα 400.000 Ἕλληνες, κάτω ἀπὸ ἀφόρητες συνθῆκες καταπιέσεως.

Μὲ ἀμέτρητες θυσίες συνεχίζουν τὸν ἀγώνα γιὰ τὴν δικαίωσή τους.

Σὲ ὅσους πιστεύουν στὴν Ἐλευθερία, στὴν Ἠθική, στὸ Δίκαιο καὶ στὴν Ἑλληνικότητα τῆς πατρίδας μας Βορείου Ἠπείρου, ἐμεῖς οἱ Βορειοηπειρῶτες προσφέρουμε τὴν μόνιμη φιλία μας.

Τὸ Ἠπειρωτικὸ Μέλλον» ἀποκαλύπτει ὅτι:

ΑΛΒΑΝΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΠΡΟΒΑΙΝΟΥΝ ΣΕ ΘΡΑΣΥΤΑΤΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ ΣΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΟ ΑΙΤΗΜΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΝΑ ΑΠΕΛΑΘΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ ΟΙ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΕΧΘΡΟΙ ΤΗΣ ΟΙ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΕΣ ΖΗΤΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Μετὰ τὶς συνταρακτικὲς ἀποκαλύψεις - καταγγελίες τῆς ἐφημερ. (Ἠπειρωτικὸν Μέλλον» ποὺ ἔφερε στὴ δημοσιότητα τὶς κατασκοπευτικὲς δραστηριότητες τῶν πρακτόρων τῆς ἀλβανικῆς Πρεσβείας τῶν Ἀθηνῶν, οἱ βορειοηπειρῶτες τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπικαλοῦνται τὸ ἄμεσο ἐνδιαφέρον τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας πρῶτα γιὰ τὸ γόητρο ὅλων, καὶ ἔπειτα γιὰ τὴ προστασία τῶν βορειοηπειρωτῶν ποὺ ζοῦν στὴν Ἑλλάδα.

Εἶναι ἀδιανόητο ἀλλὰ καὶ μειωτικὸ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Κράτους νὰ ἀνέχεται ἐπεμβάσεις τῶν ἀλβανῶν πρακτόρων τῆς Πρεσβείας τους τῶν Ἀθηνῶν στὰ ἐσωτερικὰ τῆς Χώρας. Οἱ ἀλβανοὶ οἱ ὁποῖοι ἀσύδωτοι περιφέρονται σ' ὅλη τὴν ἐπικράτεια καὶ ἐπισκέπτονται Βορειοηπειρῶτες Ἕλληνες, ἀπειλοῦντες, συνομωτοῦντες, ἐκβιάζοντες, κατασκοπεύοντες καὶ ἐπιδιώκοντες τὴν διαφθορά τους καὶ τὴν ἀπομάκρυνσή τους ἀπὸ τὰ ἀρμόδια συλλογικά τους Ὄργανα ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ ἐντοπισθοῦν.

Οἱ ἀρμόδιοι Φορεῖς τοῦ Κράτους ὀφείλουν νὰ προστατεύσουν ἀπὸ κάθε κίνδυνο τὴν ἀσφάλεια τοῦ τόπου καὶ τὴ ζωὴ τῶν βορειοηπειρωτῶν.

Δὲν πρέπει νὰ ἀνέχεται ἡ Χώρα μας τὴ παρουσία ξένων πρακτόρων οἱ ὁποῖοι ἂν δὲν ἀπελαθοῦν ἀμέσως πολὺ φοβούμεθα ὅτι θὰ ἔχουν οἰκτρὸ τέλος μὲ τὶς ἐπικίνδυνες δραστηριότητές τους.

Νομίζουμε ὅτι γράφτηκαν ἀρκετὰ καὶ δὲν χρειάζεται νὰ γράψουμε καὶ ἄλλα... Οἱ ὑπεύθυνοι ἂς διαβάσουν τὰ τελευταῖα φύλλα τοῦ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ γιὰ νὰ μάθουν ἀπὸ πρῶτο χέρι τί ἀκριβῶς συμβαίνει...

Ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα μέχρι σήμερα

ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ

(Ἱστορία καὶ ἀγῶνες)

Τοῦ Στρατηγοῦ Γ. ΚΩΣΤΑΡΕΛΟΥ

Τὸ Βορειοηπειρωτικὸν Ζήτημα, εἶναι ἀπόρροια τῆς διαμάχης μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς τῆς Ἰταλίας καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς τέως Αὐστρουγγαρίας, γιὰ τὴν ἐπικράτηση τῆς κάθε μιᾶς ἐπὶ τῆς Ἀδριατικῆς Θαλάσσης.

— Ἡ Ἀδριατικὴ Θάλασσα, βαθιὰ εἰσχωροῦσα στὴν Στερεὰ σὰν σφῆνα μεταξὺ τῶν Χερσονήσων Βαλκανικῆς καὶ Ἰταλίας μέχρι τοῦ μυχοῦ τῆς Τεργέστης, δὲν ἔπαυσε ἀνὰ τοὺς αἰῶνες νὰ ὑποδαυλίζῃ τὶς φιλοδοξίες πολλῶν λαῶν καὶ ἐπέπρωτο σπουδαῖο νὰ παίξῃ ρόλο στὴν μετ' αὐτῆς σχέση ἰδίως γειτονευόντων τοιούτων.

— Ἡ θαλασσία αὐτὴ διακλάδωση τῆς Μεσογείου, ἡ μεταξὺ τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἵμου καὶ τῆς Χερσονήσου τῶν Ἀπενίνων εἰσχωροῦσα καὶ ἀποκαλουμένη «Ἀδριὰς ἢ Ἀδριατικὸς Κόλπος ἢ Ἀδριατικὸν Πέλαγος ἢ Ἐνετικὸς Κόλπος» καὶ ὑπὸ τῆς θαλασσοκράτειρας ποτὲ Γαληνοτάτης Ἐνετίας «Νύμφη τοῦ Ἀδρία», ἔδωσε καὶ ἀφορμὴ στὴ δημιουργία Ἀλβανικοῦ Κράτους, στὸ ὁποῖο συμπεριελήφθη δυστυχῶς καὶ ἡ Βόρειος Ἤπειρος.

— Ἡ προσπάθεια τῆς Ἰταλίας, ὅπως ἐπικρατήσῃ στὴν Ἀδρατικὴ Θάλασσα, φάνηκε ἰδίως, ὅταν ἡ Αὐστρουγγαρία, καταλαβοῦσα τὴν Βοσνία καὶ τὴν Ἐρζεγοβίνη, ζήτησε νὰ ἐνισχύσῃ τὴ θέση της στὴν Ἀδριατική.

— Ἔτσι ὁ ἀρξάμενος ἀνταγωνισμὸς μεταξὺ Αὐστρουγγαρίας καὶ Ἰταλίας στὴν Ἀδριατική, συνεχίσθηκε καὶ μετὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας' (Γερμανίας, Αὐστρουγγαρίας καὶ Ἰταλίας) καὶ ἔπαυσε μόνον, ὅταν καταστράφηκε ἡ Αὐστρουγγαρία.

— Ἀπόδειξη τῶν ἀνέκαθεν ὀλέψεων τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τῆς

(Συνέχεια στὴ σελίδα 2)

ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΕΥΘΥΜΑ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ

ΣΕ ΑΝΑΜΕΝΑ... ΚΑΡΒΟΥΝΑ

Τοῦ ΚΙΤΣΟΥ ΑΓΕΛΑΣΤΟΥ

Κίτσο - Κίτσο μὲ βλέπεις ἢ μόνο μὲ ἀκοῦς;

... Γιὰ νᾶμαι εἰλικρινής σὲ βλέπω καὶ μοῦρχεται ἀναγοῦλα... Σὲ ἀκούω καὶ τὰ τύμπανα τῶν αὐτιῶν μου τρίζουν ἀπὸ τὶς παραφωνίες σου μιὰ καὶ δὲν ἔχεις καὶ τοῦ πιὸ ἄγριου θηρίου τῆς Ζούγκλας τίς ...συγχορδίες...

Τὸ σπουδαιότερο ὅμως ἀπ' ὅλα εἶναι ὅτι σέ γράφω ἐκεῖ ποὺ ἡ μελάνη ἀφήνει ἀνεξίτηλο τὸ πέρασμά της... Βλέπεις εἶσαι ἐπιδεκτικός... γραφικοῦ περάσματος τύραννε γι' αὐτὸ σήμερα σέ γράφω ὅπως σοῦ πρέπει...

Πρὶν ν' ἀρχίσω τὸ γράψιμο σὲ πληροφορῶ ὅτι ὁ Κίτσος δὲν χαρίζεται γιατὶ ἔχει συναίσθηση τῆς εὐθύνης του νὰ λέει ἀπὴ κλίμακα ΣΟΛ τὸ τραγούδι καὶ σὲ ἦχο ΙΣΙΟ τὸ Εὐαγγέλιό του...

Λοιπόν, τύραννε σὲ κατασκευάσανε μερικὲς δεκάδες χρόνια πρὶν καὶ σοῦ δώσανε ἐθνικὴ ὑπόσταση μιὰ καὶ δὲν εἶχες ποτέ. Σοῦ δώσανε καὶ ὁρισμένο γεωργαφικὸ χῶρο καὶ ἐπειδὴ θέλανε νὰ σὲ χρυσώσουνε μὲ τὴ ψευδαίσθηση ὅτι ἔχεις πατρίδα ὀνόμασαν τὴ χώρα σου ἀλβανία ποὺ δὲν λέει τίποτε... ἱστορικά.

Τὸ δυσάρεστο ὅμως σ'ὅλη αὐτὴ τὴν ἱστορία εἶναι ὅτι οἱ κατασκευαστές σου θέλοντας νὰ σταματήσουν τὸ δυνάμωμα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς στὸν τιτάνειο ἀπελευθερωτικὸ ἀγώνα τῶν παιδιῶν της γιὰ τὴν ἀποτίναξη τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ ποὺ μᾶς κατάτρωγε 400 ὁλόκληρα χρόνια κόψανε ἕνα κομμάτι ἐλευθερωμένης Ἠπείρου καὶ τὸ δώσανε «τσόντα» σὲ σένα γιὰ νὰ εἶσαι μέσα στὰ καλούπια τους καὶ μεῖς ἔξω ἀπὸ τὴν ὀμορφιὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ τὴ περηφάνεια τῆς ἐνιαίας Ἑλλάδας...

Τύραννε, ἀπὸ τότε, δηλαδὴ τὸ 1913, ἔγινες ἀναστενάρης καὶ εἶσαι ἀναγκασμένος μέρα καὶ νύχτα νὰ χορεύεις πάνω στὴ φωτιὰ γιατὶ ὅλοι οἱ ὑπόδουλοι Βορειοηπειρῶτες ποὺ ἐντάχθηκαν στὸν γεωγραφικὸ χῶρο τῆς ἀλβανικῆς ἐπικράτειας μεταβλήθηκαν σὲ ἀναμένα κάρβουνα ποὺ ὅτι κι' ἂν κάνεις, ὅσα χρόνια κι' ἂν περάσουν, ὅσες μεθόδους κι' ἂν χρησιμοποιήσεις θὰ εἶναι γιὰ σένα πάντα ἀναμένα καὶ πάντα θὰ καῖνε γιατὶ δὲν συνταιριάζει ἡ ὁμορφιὰ τῆς Ἑλλάδας μὲ τὴ θηριώδη ἀσκήμια σου.. Κατάλαβέ το... Πάντα θ' ἀναστενάζεις...

Δύσμοιρε τύραννε ποὺ ἔγινες ποντίκι μαγεμένο ἀπὸ τὸν αὐλὸ τοῦ δυνάστη σου ποὺ σ' ἔχει πρήξει μὲ τὰ ...τρυφερὰ παραμύθια του, μὲ τὰ ἁπαλὰ χαδιάρικα τραγούδια ποὺ ὑμνοῦν τὸν ἴδιο, ποὺ ζωγραφίζουν τὴ χοντροκομένη μουράκλα του, ποὺ σοῦ ἔχουν δώσει τὴ... πιπίλα γιὰ νὰ τὴν ἀναμασᾶς μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ ἀπασχολεῖται ὁ ... στοματικός σου χῶρος καὶ νὰ μὴ φωνάζεις γιὰ ἐλευθερία, νὰ μὴ μιλᾶς γιὰ τὰ τρωτὰ τῶν ἀρχόντων σου νὰ μὴ διαθέτεις χρόνο ἀφοῦ δὲν ἔχεις. Ἄ! ὄχι ξέχασα. Ἔχεις χρόνο γιὰ νὰ μισεῖς τοὺς ἀνθρώπους, τὴ δημοκρατία, τὴν ἐλευθερία, τὴ θρησκεία, τὰ ράσα καὶ πρὸ παντὸς νὰ μισεῖς τοὺς ἕλληνες ποὺ βρέθηκαν χωρὶς καλὰ καλὰ κι' αὐτοὶ νὰ τὸ καταλάβουν δίπλα σου. Γιὰ μᾶς σὰν καταδυναστευόμενοι ὑπόδουλοι τῆς βαρβαρότητάς σου, γιὰ σένα ὅμως σὰν ἀναμμένα κάρβουνα ποὺ καῖνε τή... μαρξιστική, λενιστική πρόοοδό σου...

Λοιπὸν δυστυχισμένε κάθεσαι ἢ περπατᾶς σὲ ἀναμμένα κάρβουνα καὶ ἂν γιὰ λίγο ξεφύγεις ἀπ' αὐτὰ σὲ κατατρυπᾶνε τὰ ἀγκάθια τῆς ἑλληνικῆς παρουσίας 400.000 ἀνθρώπων. Βλέπεις δὲν μποροῦν νὰ ἀλλάξουν πίστη γιατὶ οἱ ἕλληνες λέμε ὅτι τὸ αἷμα νερὸ δὲ γίνεται. Γιατὶ μπλέχτηκες σὲ δουλειές ποὺ δὲν εἶναι γιὰ τὰ μέτρα σου, γιὰ τὴ ράτσα σου γιατὶ δύναμή σου;

Τί θέλεις τύραννε καὶ μπαίνεις στὰ ἀμπελοχώραφα τῆς πατρίδας μας ἑλλάδας καὶ ἀλωνίζεις ἀσύδωτος στὴ δημοκρατικὴ χώρα μας ποὺ δὲν ἔχει δυνάστη μὲ αὐλὸ γιὰ νὰ βλέπει τὸ λαό του νὰ χορεύει ὅπως τὰ πόνι τίκια τῶν χοντροκομένων δικταπόρων;..

Τί θέλεις τύραννε ἀνάμεσά μας; Δὲν σοῦ φτάνουνε τὰ ἀναμμένα κάρβουνα ποὺ χορεύεις πάνω τους ξυπόλυτος ὅπως οἱ ἀναστενάρηδες ἢ περπατᾶς στὰ ἀγκάθια ποὺ εἶναι σκορπισμένα στὴν πατρίδα μας Βόρειο Ἤπειρο γιὰ νὰ σοῦ θυμίζουνε ὅτι εἶσαι ὁ κατασκευασμένος τὸ 1913, ὁ φασίστας τὸ 1939—43 καὶ ὁ δήμιος ἀπὸ τὸ 1945 μέχρι σήμερα καὶ ποὺ πολὺ σύντομα θὰ ξεκουμπιστεῖς;

Τί θέλεις τύραννε καὶ ἀπὸ τὴ φωτιὰ ποὺ ἔβαλες στὰ πόδια σου καὶ στὰ μπατζάκια σου ξεστράτισες ζητώντας νὰ δοκιμάσεις καὶ... παλούκια στὴν ἐλεύθερη καὶ δημοκρατικὴ πατρίδα μας Ἑλλάδα;...

Τύραννε ἤρθε τὸ τέλος σου...

ΠΑΤΡΙΔΑ

Τοῦ ΑΛΚΗ ΚΑΣΤΡΙΤΗ

Στῆς Ὠγυγίας τ' ὥριο τ' ἀκρογιάλι
Μὲ τὴν ψυχὴ βαριὰ καὶ σκυθρωπή
ὁ Ὀδυσσέας συχνομελετοῦσε
τὴν Ἰθάκη, ποὺ τόσο λαχταροῦσε
καὶ ποὺ ἔλαμπε γοργὰ σὰν ἀστραπή.

Ἔτσι κι ἐγὼ στῆς ξενιτιᾶς τὸ βράχο
χρόνια καὶ χρόνια ἀτέλειωτα, πικρὰ
μὲ τὴν καρδιὰ θλιμμένη ὅλο κοιτοῦσα
τὴ θάλασσα τὴν πικροκυματοῦσα,
τὰ χώματα ποθώντας τὰ ἱερά.

Κι ἂν εἶχα μάλαμα βουνὰ κι ἂν εἶχα
τὸν οὐρανὸ μὲ τ' ἄστρα, τὴν ψυχὴ
ποτὲ δὲν θὰ τὴν κάναν νὰ γελάσει
Σὰν μοῦλειπες, Πατρίδα, ἔλειπε ἡ πλάση
Ἐσὺ 'σουν ἡ χαρὰ κι ἡ ἀπαντοχή.

Στὴν ἀγκαλιά σου τώρα δακρυσμένος
τὴ θεία σου κοιτάζω τὴ μορφή,
πατρίδα μου ἀκριβὴ καὶ λατρεμένη,
καθὼς κοιτάζει τὴν ἀγαπημένη
ὁ νιός καὶ πάει στῶν ἄστρων τὴν κορφή.

Ἀκούω μαγεμένος ἀπ' ὁλοῦθε
σὰ συμφωνία οὐράνια, καθαρὴ
τῶν ἀθανάτων σου θεῶν τὴ γλώσσα.
Κι ἔχω γιὰ σένα στὴν καρδιά μου τόσα,
ποὺ νὰ τὰ γράψει ἡ πένα δὲν μπορεῖ.

Τὴ δάδα σου τὴν εἶδα, ὅπου κι ἂν πῆγα,
νὰ κάνει τὴ χαμοζωὴ γιορτή.
Στὸ σχολειό σου κι ὁ Κάφρος νὰ θαυμάζει
τὸν ἥλιον ἔμαθε καὶ νὰ διαβάζει
Ἐλευθερία τί εἶναι κι Ἀρετή.

Τὸ «Μολὼν Λαβέ» ὁλοῦθε ἡ οἰκουμένη
αἰώνια ξαφνιασμένη ἀντιλαλεῖ
Ὅποιος θέλει τὴ γῆν αὐτὴ μετόχι,
μύδρος τὸν κόβει τὸ γιγάντιο τ' ΟΧΙ,
ποὺ τὸ τινάζει ἡ ἑλληνικὴ φυλή.

Δὲ βάζομε ἐμεῖς τίποτε πιὸ πάνω
ἀπὸ τὴν κοσμοπλάστρα Λευτεριά.
Τ' ἀηδόνι στὸ κλουβί του μαραζώνει..
Ἐμεῖς θεὰ μιὰ ξέρουμε καὶ μόνη,
κυρίαρχη σὲ πέλαα καὶ στεριά.

Ὦ Λευτεριά, μεγάλο τ' ὄνομά Σου!
Δίχως Ἐσένα τίποτε τρανό.
Κι ὁ ἀετὸς μὲ τὰ φτερὰ κομμένα
χαμοπερνάει στὴ γῆ δίχως Ἐσένα,
θρηνώντας τὸν χαμένον οὐρανό.

Ὅπου κι ἂν πῆγα, ὀρθὸ τὸ μέτωπο εἶχα,
τί φῶς ἔβλεπα ὁλοῦθε ἑλληνικό.
Στ' ἀστέρι σου τὸ λαμπερό, Πατρίδα,
θέλω κι ἐγὼ νὰ βάλω μιὰν ἀχτίδα
κι ἕνα εὔσμο κλωνὶ βασιλικό.

Στὴν ἀγκαλιά σου τώρα δακρυσμένος
τὴ θεία σου κοιτάζω τὴ μορφή,
Πατρίδα μου ἀκριβὴ καὶ λατρεμένη,
καθὼς κοιτάζει τὴν ἀγαπημένη
ὁ νιός καὶ πάει στῶν ἄστρων τὴν κορφή.

Ἄλκης Καστρίτης

Ἀθήνα, 24.10.1977

Ἄξιοι συνεχιστές...

Εἶναι τόση ἡ ἀγάπη τῶν παιδιῶν μας στὶς Ἠπειρωτικὲς ρίζες τους ποὺ σὲ κάθε ἐκδήλωση τὸ δείχνουν μὲ τὴ μεγαλόπρεπη παρουσία τους.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ὁ ἀγαπητὸς νέος Βορειοηπειρώτης Γιῶργος Γκίκας γιὸς τοῦ γνωστοῦ συμπατριώτη καὶ φίλου Βασίλη Γκίκα ἔλαβε τὸ πτυχίο τῆς Παντείου Σχολῆς. Τοῦ ἀπευθύνωμε τὰ θερμὰ συγχαρητήριά μας καὶ καλὴ πρόοδο.

ΤΑΒΕΡΝΑ
«Ο ΑΝΤΩΝΗΣ»
Ἀναλαμβάνομε διάφορα
Τραπέζια
Διεύθυνση:
Αφοι Δ. ΤΣΑΤΣΟΥΛΗ
Ἠπειρῶτες
Λεωφ. Κοκκιναρᾶ 80
ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Τηλ. 8018.971

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ
Ἐκδότης — Διευθυντὴς
ΝΙΚ. ΔΗΜΑΔΗΣ
Πρόεδρος Δ.Σ. Συλλόγου Βορειοηπειρωτῶν
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΜΙΧ. ΝΙΦΛΗΣ
Κολωνοῦ 1 — Πειραιῶς

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

	Δρχ.
Ἐσωτερικοῦ ἑξάμηνος	125
Δήμων - Κοινοτήτων	500
Τραπεζῶν - Ἱδρυμάτων	1.000
Ἐσωτερικοῦ ἐτησία	250
Ἐξωτερικοῦ δολ.	30

"ΘΥΜΑΜΑΙ..

Ἀναμνήσεις ἀπό σημαντικά γεγονότα τῆς πατρίδας μου

Τοῦ ΦΩΤΗ ΓΚΙΚΑ

Θυμᾶμαι πάρα πολὺ καλά, σὰν νἆταν σήμερα, τὸ ματωμένο ἐκεῖνο Μεγαλοβδόμαδο, τῆς ἑνάτης Ἀπρίλη τοῦ 1939 ποὺ ἡ κατακαημένη ἡ Κάτω—Δρόπολη κυρίως, κατακλύστηκε ἀπὸ ἕνα ἀπόκοσμο κι ἀχαρακτήριστο βουΐτό. Ὁ ἄγνωστης προέλευσης τρομαχτικὸς τοῦτος ἀπόηχος μᾶς κατατάραξε καὶ μᾶς μετέφερε ἀστραπιαία καὶ νοερὰ στὸ μελλούμενο τρομαχτικὸ βουΐτὸ τῆς ἀποκάλυψης τῆς Δεύτερης Παρουσίας.

Ἔλαλλοι, ἐντείναμε περισσότερο τὴν προσοχή μας κι ἀντιληφτήκαμε ὅτι, ὁ θανατερὸς τοῦτος ἀπόηχος τοῦ βουΐτοῦ, ποὺ ὅσο περνοῦσε ἡ ὥρα γινόταν καὶ πιὸ βουερὸς καὶ πιὸ ἀπαίσιος καὶ πιὸ ἀπειλητικός, προέρχονταν ἀπὸ τὸ λαβυρινθικό, σκοτεινὸ κι ἀνήλιαγο Μπουγάζι τῆς Γράψης. Ἀπ' αὐτὸ διοχετεύονταν σ' ὅλη τὴν καταπράσινη καὶ ἀνθοστολισμένη κοιλάδα τῆς Δρόπολης, ποὺ δὲν εἶχε ἀντιληφθεῖ τὰ διαδραματιζόμενα καὶ συνέχιζε ἀμέριμνη καὶ ἀνθοστολισμένη, τὸ ἐξαίσιο ἐαρινὸ πανηγύρι τῆς Ἀνάστασής της. Ἐμεῖς ὅμως, ἐκστατικοὶ καὶ ἔντρομοι, στρέφομε τὰ βλέμματά μας ἀνήσυχα καὶ ἐρευνητικὰ πρὸς αὐτὸ καὶ κατάπληκτοι διακρίνομε κάποια στιγμή, νὰ προβάλει, πάνω στὸ Δημόσιο Δρόμο καὶ συγκεκριμένα πάνω στὴν πρώτη στροφὴ ποὺ ξεπροβάλλει πάνω ἀπὸ τὰ Τυπήλια τῆς Γράψης, τὸ ἀπαίσιο κεφάλι του, ἕνα φοβερὸ καὶ τρομερὸ στοιχεὶὸ τῆς κόλασης. Τὸ ἀπαίσιο καὶ ἀνθρωποκτόνο τοῦτο στοιχειό, τὸ ἀποτελοῦσαν κάτι βρωμερὲς καὶ συχαμερὲς χελωνοειδεῖς ἀτσάλινες χάντρες, ποὺ προχωροῦσαν ἕρποντας, μ' ἕναν τρομαχτικὸ καὶ ἀσίγαστο ἀτσαλένιο θόρυβο.

Τὸ ἀπαίσιο κι ἀνθρωποκτόνο τοῦτο στοιχειό, καθὼς προχωροῦσε, ξετυλίγονταν ἀδιάσπαστο καὶ συνεχόμενο, ἔτσι ποὺ ἡ ἀπαίσια κεφαλή μὲ τὸ ἑρπόμενο σῶμα του ἔφτασε στοὺς Γεωργουτσάτες, πῆρε τὰ καγκέλια τῆς Γράψης, ξεμύτησε ἀπὸ τὸν Ἅη - Δημήτρη καὶ τὴ Μαρέτζα, πέρασε ἀπὸ τὴ Λαμπάδα τῆς Γράψης μὲ τὰ Λιουγκαρο - Φράστανα, στριφογύρισε τὶς στροφὲς στὰ Λιθάρια τῆς Γορίτσας καὶ χάθηκε πίσω ἀπὸ τὶς στροφὲς καὶ τὶς Μπράγκες της κατευθυνόμενο πρὸς τὸ Κάστρο καὶ πρὸς τὸ Τεπελένι, ἡ ὀπισθοφυλακή του, συνέχιζε ἀκόμη ἀδιάκοπη τὴν ἐμφάνισή της στὰ Τρυπήλια τῆς Γράψης καὶ φαινόταν, σὰ νἆθελε νὰ περισφίξει θανατερά, μὲ τ' ἀτσαλένια πλοκάμια του τὴν Πανώρια Ἑλληνομάννα Δρόπολη μὲ τὴν ἀδούλωτη κι ἀνυπόταχτη ψυχή της. Ὅλος ὁ Δροπολίτικος κόσμος ἦταν ἀναστατωμένος καὶ σταυροκοπούμενος, γιατὶ δὲν εἶχε πάρει εἴδηση γιὰ τὰ διαδραματιζόμενα, ἀνάμεσα στὸ Ἰμπέριο τῆς Μεγάλης, τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, Φασιστικῆς Ἰταλίας καὶ τῶν ὑποτελῶν τοῦ Ἀλβανικοῦ προτεκτοράτου της.

Νά τί εἶχε συμβεῖ. Ὁ Μουσολίνι, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐπαμφοτερίζουσα στάση τῆς «Μακαρία τῇ λήξει» Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ποὺ σὲ ἀδράνεια καὶ ἀτολμία τὴν ξεπέρασε ὁ σημερινὸς «Ο.Η.Ε.» μὲ τὶς Μεγαλεπίβολες φαμφαρῶνες του, περὶ αὐτοδιάθεσης, περὶ εἰρήνης καὶ ἀδελφωσύνης τῶν λαῶν καὶ τὴν ἀπροσδόκητη νίκη ποὺ πέτυχαν οἱ σιδερόφραχτες Ρωμαϊκὲς Φασιστικὲς Λεγεῶνες του, ἐνάντια τῶν γυμνῶν καὶ ἄοπλων στιφῶν τοῦ Χαϊλὲ Σελασιὲ καὶ τὴν κατάκτηση τῆς Ἀβησσυνίας, πετοῦσε στὰ σύννεφα. Ὀνειρευόταν ὁ ἀλιτήριος, ὅτι σ' αὐτὸν ἔλαχε ὁ Θεόσταλτος Ἱστορικὸς κλῆρος, ν' ἀναστήσει τὸ ἀπὸ αἰῶνες καὶ αἰῶνες τώρα νεκρὸ Ρωμαϊκὸ Ἰμπέριο καὶ νὰ στεφτεῖ ὁ ἴδιος Καίσαρας καὶ Αὔγουστος τῆς Νέας Κοσμοκράτορης Ρωμαϊκῆς Φασιστικῆς Αὐτοκρατορίας.

Καὶ μιὰ ποὺ μὲ τὴν πιεστικὴ θρασύτητά του πέτυχε νὰ ἱδρύσει τὸ Ἰταλικό του προτεκτοράτο στὴν Ἀλβανία, τώρα γιὰ νὰ θέσει σ' ἐνέργεια τὰ μεγαλεπίβολα σχέδιά του, δὲν ὑπολείπονταν παρὰ ἡ μετατροπή του σ' ἀπόρθητο ὀχυρὸ καὶ ἀσφαλέστατο προγεφύρωμα καὶ ὁρμητήριο, γιὰ τὶς μελλούμενες Ἀνατολικὲς καὶ Νοτιοανατολικὲς ἐξορμήσεις του. Ἔτσι στὶς ἑφτὰ Ἀπρίλη τοῦ 1939 ἔκανε τὸ ἀναμενόμενο σῆμα στοὺς δουλοπρεπεῖς Ἀλβανοὺς συνεργάτες του, νὰ τὸν καλέσουν, σὰν προστάτη καὶ σύμμαχό τους, ν' ἀνατρέψει τὴν εἰκονικὰ ἀνεξάρτητη Κυβέρνησή τους καὶ νὰ τοὺς προσαρτήσει στὸ ἀναγεννώμενο Ρωμαϊκο - Φασιστικὸ Ἰμπέριο.

Οἱ φιλελεύθεροι καὶ ἀνεξάρτητοι Ἀλβανοὶ Πατριῶτες, μὲ ἀνοιχτὲς τὶς ἀγκαλιὲς δέχτηκαν τοὺς σωτῆτες καὶ προστάτες τους, στοὺς ὁποίους, ὕστερα ἀπὸ πανηγυρικὴ συνεδρίαση τῆς ψευτοβουλῆς τους, τοὺς προσέφεραν στὸ πιάτο τὴν τιμὴ τῆς ἀτίμητης λευτεριᾶς καὶ ἀνεξαρτησίας, μαζὶ μὲ τὸ στέμμα τοῦ Σκεντέρ - Μπεη, μιὰ ποὺ αὐτοὶ ἦταν ἀνίκανοι νὰ τὸ κρατήσουν, γιατὶ βάρενε στὸ κεφάλι τους τὸ παραχωροῦσαν αὐθόρμητα στοὺς προστάτες τους. Ἄ! Ὅλο κι' ὅλα, οἱ Ζωγκικοὶ ἀντιστάθηκαν ὅσο νὰ φορτώσει ὁ βασιλιάς τους τὸ Χρυσάφι καὶ τὰ τζάρμπαλά του καὶ νὰ καταφύγει στὴ Λάρισα — ρίχνοντας πέντ' ἔξι κανονιὲς στὸ γάμο τοῦ Καραγκιόζη. Τότε ἦταν ποὺ ἐμεῖς οἱ Δροπολίτες γνωρίσαμε ἀπὸ κοντὰ τί θὰ πεῖ τάνκς, ποὺ ὡς τότε μόνο στὶς φωτογραφίες στὶς ἐφημερίδες καὶ στὰ περιοδικὰ ἐγλέπαμε. Γιατὶ τὸ τρομερὸ σουράμενο καὶ τρεμάμενο στοιχειὸ τῆς ἀποκάλυψης ποὺ τόσο μᾶς κοψοχόλιασε τότε, δὲν ἦταν τίποτε ἄλλο, ἀπὸ τὰ ἄκαπνα Ἰταλικὰ τάνκς ποὺ κατέκλυσαν τὸ Δροπολίτικο κάμπο, κάνοντας τὸν ἐπιδεικτικὸ καὶ περήφανο περίπατό τους, ὡς ποὺ μιὰ μέρα, μεταμορφώθηκαν σὲ ἄμορφες μάζες ἀπὸ παλιοσίδερα, ποὺ κατέκλυσαν τὶς ὑπώρειες τῆς Γραμπάλας, τοῦ Καλπακιοῦ καὶ τῆς Ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ Κατσιδιάρη, ἀπὸ τὶς εὔστοχες βολὲς τοῦ πυροβολικοῦ τῶν ἡρώων τοῦ 1940.

— — —

Σημείωση: α) Τρυπήλια, ὑπονομευτικὰ ἔργα. β) Ἡ Ἰταλικὴ εἰσβολὴ ἔγινε στὶς 7 τοῦ Ἀπρίλη, ἀλλὰ στὸν κάμπο τῆς Δρόπολης στὶς 9 Ἀπρίλη πέρασαν τὰ τάνκς, κάνοντας τὴν παρέλασή τους.

Η ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑ

Τοῦ Μητροπολ. Πειραιῶς κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΚΑΡΟΥΣΟΥ

Ἡ ἐφημερίδα μας παίρνοντας σάν ἀφορμή τό ἄθλιο συκοφαντικό κατασκεύασμα τοῦ ἐπίσης κατασκευασμένου καί ἀνύπαρκτου στή πραγματικότητα... δικηγόρου Μιχ. Βιολαράκη κλπ. πού μέ τόση... θέρμη ἀγκάλιασαν οἱ ὁπαδοί τῆς... ἑνότητας, αἰσθάνεται τό καθῆκον νά δημοσιεύσει τό πράγματι διδακτικό κείμενο τοῦ Μητροπολίτη Πειραιῶς κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ.

Β'.

Ἄνθρωποι μὲ συμπλέγματα κατωτερότητος. Κομπλεξικοὶ ποὺ βασανίζονται ἀπὸ αἰσθήματα μειονεκτικότητος. Δοῦλοι ποταπῶν καὶ χαμηλῶν ἐλατηρίων, ψυχὲς μαῦρες. Ἄνθρωποι θλιβεροί, ἄξιοι πάσης περιφρονήσεως. «Τηκόμενοι ἀπὸ τὸν φθόνον πρὸς κάθε τι εὐγενέστερο καὶ ἀνώτερο, χύνουν τὸ δηλητήριο τῆς συκοφαντίας ἐναντίον παντὸς ποὺ φαίνεται ὅτι μειώνει τὴν ἰδικήν των ἀνύπαρκτον ἀξίαν».

Πρῶτος συκοφάντης εἶναι ὁ σατανᾶς. Οἱ συκοφάνται εἶναι μιμηταὶ τοῦ διαβόλου. Ἄνθρωποι δυστυχεῖς. Ἀθεόφοβοι δολοφόνοι, ἀσεβεῖς, ὕπουλοι, ἀσυνείδητοι, πεπωρομένοι, φαρμακερὲς ἔχιδνες. «Ἀνδρεῖος ἐν ἀσεβείαις συκοφαντεῖ πτωχόν, ὥσπερ ὑετὸς λαῦρος καὶ ἀνωφελής» (Παροιμ. κη', 3). Τὴν γλῶσσα του διευθύνει ὁ σατανᾶς. Εἶναι τυφλὸ ὄργανο τοῦ διαβόλου.

Τά ἐλατήρια τοῦ συκοφάντη

1) Ὁ φθόνος καὶ ἡ ζήλεια. Τὰ σπλάγχνα τοῦ συκοφάντου κατατρώγει τὸ σαράκι τοῦ φθόνου. Ζηλεύει κάθε ἀνώτερό του. Βλέπει μὲ φθονερὸ μάτι τὴν πρόοδον τοῦ ἄλλου. Ἐνοχλεῖται ἀπὸ τὶς ἐπιτυχίες τοῦ διπλανοῦ του.

Γιατὶ ὁ ἄλλος νὰ εἶναι καλύτερος; Γιατὶ νὰ ἔχῃ φήμην καλήν; Γιατὶ νὰ τὸν θεωροῦν ἄνθρωπον ἀξίας; Γιατί; Γιατί; Γιατί; Αὐτὰ τὰ γιατὶ τρώγουν τὴν φθονερὴ ψυχὴ τοῦ συκοφάντου. Αὐτὸς ὁ φθόνος ἐνίκησε τὴν συκοφαντικὴ γλῶσσα τῶν ἐχθρῶν τοῦ Μ. Ἀθανασίου. Αὐτὸς ὁ φθόνος ἐνίκησε τὴν ψυχὴν τοῦ Θεοφίλου γιὰ νὰ συκοφαντήσῃ τὸν ἄσπιλο Χρυσόστομο. Αὐτὸς ὁ φθόνος κινεῖ πάντα συκοφάντην γιὰ νὰ συκοφαντήσῃ κάθε ἕναν ποὺ νομίζει ὅτι τὸν ἐπισκιάζει.

2) Τὸ μῖσος καὶ ἡ ἔχθρα. Τὸ καταραμένο πάθος τοῦ μίσους παρακινεῖ βαμμένες ψυχὲς σὲ συκοφαντία. Συκοφαντεῖ γιὰ νὰ ἐκδικηθῇ αὐτὸν ποὺ μισεῖ καὶ νὰ τὸν βγάλῃ ἀπὸ τὰ μάτια του.

3) Ἡ φιλοδοξία. Θέλει νὰ ἀνέλθῃ αὐτός. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἄλλος τοῦ εἶναι ἐμπόδιο, διότι εἶναι ἱκανώτερος, τὸν συκοφαντεῖ γιὰ νὰ τὸν ἀγοηστεύσῃ. Πολλοὶ φιλόδοξοι μετέρχονται τὸ αἰσχρὸ μέσο τῆς συκοφαντίας γιὰ νὰ ἀναδειχθοῦν, νὰ καταλάβουν θέσεις, νὰ πάρουν ἀξιώματα, νὰ λάβουν βραβεῖα, νὰ ἀποκτήσουν τιμές, νὰ προβληθοῦν, νὰ φανῇ τὸ δικό τους ἔργο, νὰ ἀκουσθῇ τὸ δικό τους ὄνομα.

Ἀλήθεια, πόσο χαμηλὰ πέφτει ὁ ἄνθρωπος.

4) Τὸ ὑλικὸ συμφέρον. Τὸ χρῆμα ὠθεῖ πολλοὺς ἀνθρώπους, ποὺ δὲν ἔχουν βέβαια φόβον Θεοῦ μέσα τους, σὲ συκοφαντικὴ δυσφήμησι αὐτοῦ ποὺ νομίζουν ὅτι τοὺς ἀνταγωνίζεται. Ὁ ἔμπορος συκοφαντεῖ τὸ ἐμπόρευμα τοῦ διπλανοῦ ἐμπόρου. Ὁ τεχνίτης τὴν τέχνη τοῦ συντεχνίτου του. Ὁ ἰατρὸς ὀνομάζει «κομπογιαννίτην» τὸν συνάδελφό του. Ὁ περιβολάρης ἐκφράζεται ἄσχημα γιὰ τὰ προϊόντα τοῦ γειτονικοῦ κήπου κ.λπ. Καὶ ὅλα αὐτὰ γιὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ χρήματα περισσότερο. Νὰ μὴ πᾶνε οἱ πελάτες στὸ ἄλλο κατάστημα. Νὰ κερδίσῃ αὐτὸς περισσότερα. Νὰ μεγαλώσουν οἱ δικές του δουλειές.

5) Ὁ ἀκόλαστος βίος. Ὁ πραγματικὰ ἔνοχος προσπαθεῖ νὰ ρίψῃ τὴν κατηγορίαν ἐναντίον τοῦ ἀθώου. Τρανὸ παράδειγμα ἀπὸ τὴν Π. Διαθήκη ἡ σύζυγος τοῦ Πετεφρῆ. Συκοφαντεῖ τὸν ἀγνὸ Ἰωσὴφ καὶ τὸν ρίπτει στὶς φυλακὲς γιὰ νὰ σκεπάσῃ τὴν δική της ἀκόλαστη ζωή. Ἔχω ἀκούσει διεφθαρμένους ἀνθρώπους νὰ ἀποδίδουν φοβερὲς πράξεις σὲ ἀγνοὺς καὶ κατάλευκους στὸ σῶμα καὶ στὴν ψυχή. Εἶναι καὶ αὐτὴ μία τάσις αὐταπάτης καὶ μιὰ ἀπελπισμένη προσπάθεια γιὰ νὰ δικαιολογήσουν καὶ καλύψουν τὴν δική τους ἀνήθικη ζωή. Προσπάθεια ὅμως ἄδικη καὶ ὀρωμερή, ἐγκληματική, ποὺ δείχνει τὸ βάραθρο τῆς δικῆς των ψυχῆς.

Ὁ συκοφάντης εἶναι μισητὸς στὴν κοινωνία.

Πάντα τὸ κοινὸ αἴσθημα ἀντιπαθεῖ τὸν συκοφάντη καὶ τὸν ἀποστρέφεται. Ἡ καθημερινὴ ἐμπειρία τῆς ζωῆς καὶ ἡ παγκόσμιη ἱστορία βεβαιώνουν τοῦτο. Οἱ ἄνθρωποι δὲν τρώγουν κουτόχορτο. Θὰ τοὺς ξεγελάσῃς μία - δύο φορές, μὰ κάποτε θὰ σὲ καταλάβουν. Καὶ σὰν σὲ ἀντιληφθοῦν πὼς ἔχεις εὔκολη τὴν γλῶσσα σου σὲ διαβολὴ καὶ συκοφαντία, τότε ὅλοι θὰ σὲ περιφρονήσουν καὶ θὰ σὲ δείχνουν μὲ τὸ δάκτυλο. Θὰ σὲ ἀποφεύγουν. Δὲν θὰ δίνουν πίστι στὰ λόγια σου. Θὰ σὲ καταδικάσουν. Θὰ σὲ χαρακτηρίσουν μὲ τὰ χειρότερα ἐπίθετα. Θὰ σὲ μισήσουν. Νὰ τὸ κέρδος σου.

(Συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΗ — ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ ΑΝ ΞΕΧΑΣΕΣ ΘΥΜΗΣΟΥ ΟΤΙ Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΥ ΚΡΑΤΑΣ ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΣΕ ΣΕΝΑ. ΣΤΕΙΛΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΟΥ.

ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 1)

Ἀδριατικῆς εἶναι καὶ ὑπὸ τοῦ Πάπα Ἀλεξάνδρου Γ' (1177) καθιερωθεῖσα ἑορτὴ τῶν Γάμων τῶν Δόγων τῆς Ἐνετίας μετὰ τῆς Ἀδριατικῆς, οἱ ὁποῖοι εἶναι συμβολικὴ ἐκδήλωση τῶν βλέψεων ἐπὶ τῆς θαλάσσης αὐτῆς.

— Ὁ μεταξὺ Αὐστροουγγαρίας καὶ Ἰταλίας ἀνταγωνισμός, γιὰ ἐπικράτηση στὴν Ἀδριατική, ὑπῆρξε ἕνα ἀπὸ τὰ σποδαιότερα προπολεμικὰ ζητήματα τῆς Εὐρώπης, ποὺ προσέλαβε νέα μορφή, μετὰ τὸν πρῶτο Παγκόσμιο Πόλεμο, διὰ τῆς μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Γιουγκοσλαβίας διαμάχης, γιὰ τὴν ἐπικράτηση

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ κ. ΚΩΝ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ 1η Σελ.)

κὴ γῆ τῆς Β. Ἠπείρου δὲν κατοικοῦν μέτοικοι ἕλληνες ἐξ ἄλλων περιοχῶν, ἀλλὰ γηγενεῖς ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ὅμαιμοι, ὁμόγλωσσοι καὶ ὁμόθρησκοι ἕλληνες ποὺ ζοῦν ἀπὸ κοντὰ τὸ δικό τους μεγάλο δράμα.

Συνεπῶς θὰ ἐξακολουθήσει ἐσαεὶ νὰ ὑφίσταται σὰν ἐθνικὸ θέμα, γιὰ νὰ ὑπενθυμίζει σ' ὅλους μας τὶς ὑποχρεώσεις μας καὶ τότε μόνον θὰ παύσει ὑφιστάμενο, ὅταν ἡ μοῖρα ἐπιφυλάξει καὶ γιὰ μᾶς τοῦ βορ)τες μιὰ ἄλλη γενοκτονία παρόμοια μ' ἐκείνη τῶν Ἀρμενίων ἢ ὅταν ὁ βορ)κὸς ἑλληνισμὸς ὑποχρεωθεῖ σὲ καθολικὴ κι ἀναγκαστικὴ μετοικεσία σ' ἄλλους τόπους, πράγμα ποὺ εἶναι πρακτικὰ ἀδύνατο ἀλλὰ κι ἀσύμφορο καὶ γιὰ τὰ δύο ἐνδιαφερόμενα μέρη (Ἑλλάδα — Ἀλβανία).

Τώρα ἂν ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, ἀπὸ ἀμέλεια δική μας ἢ ἀπὸ ἔλλειψη προνοητικότητας ἢ ἀκόμη καὶ ἀπὸ λανθασμένη καὶ κακὴ ἐκτίμηση τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων, καταστήσαμε — χωρὶς νὰ εἶναι— τὸ ἐθνικὸ τοῦτο θέμα δυσεπίλυτο, δὲ θὰ πρέπει γι' αὐτὸ νὰ αἰτιώμεθα τόσο τὴ φύση τοῦ ὅλου προβλήματος, ὅσο τὴ δική μας ὀλιγωρία. Καὶ ἀκριβῶς τὸ τελευταῖο τοῦτο εἶναι τὸ ἄπαν τῆς θανατικῆς μας καταδίκης, ποὺ δὲ σκοπεύουν οὔτε νὰ ξεχάσουν οὔτε νὰ συγχωρήσουν οἱ ἀλύτρωτοι βορ)ῶτες.

δ) Σήμερα ἡ κατάσταση στὸν ἑλληνικώτατο ἐκεῖνο χῶρο τῆς Β. Ἠπείρου ἔχει ἀποβεῖ ἀπελπιστικὴ κι ἀφόρητη, ὅσο πουθενὰ στὴν ὑδρόγειο σφαῖρα.

— ΟΤΑΝ τὰ σύνορα εἶναι ἠλεκτροφορτισμένα, γιὰ νὰ μὴ μπορεῖ κανεὶς νὰ εἰσέλθει ἢ νὰ ἐξέλθει ἀπ' τὴ βορειοηπειρωτικὴ γῆ.

— ΟΤΑΝ, ὅσες ἐκκλησίες ὑπῆρχαν, κατεδαφίστηκαν πρὸ πολλοῦ κι ἀπαγορεύεται στοὺς πάντες ἡ τέλεση κι αὐτῶν ἀκόμα τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων τῆς προγονικῆς των θρησκείας μὲ τὴν κωμικὴ πρόφαση ὅτι κάθε τελετουργικὴ πράξη ἀντιβαίνει πρὸς τὸ ἀλβανικὸ σύνταγμα καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ ἰδεολογικὸ «πιστεύω» τῶν κρατούντων.

— ΟΤΑΝ γράμματα, τηλεγραφήματα, τηλεφωνήματα, δέματα ἢ χρήματα ἐλέγχωνται ἢ λογοκρίνωνται αὐστηρότατα γιὰ νὰ μὴ φθάσουν, τελικά, ποτὲ στὸν προορισμό τους οἱ δὲ ἀποστολεῖς ἢ παραλῆπτες των πέφτουν σὲ δυσμένεια καὶ ἐξορίζωνται ἢ φυλακίζωνται ἢ φακελλώνονται.

— ΟΤΑΝ ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῶν δικῶν μας περιοχῶν μετατοπίζεται βάσει σχεδίου πρὸς τὰ βόρεια τῆς ἀλβανικῆς χώρας καὶ κάθε ἀθῶα κίνηση τῶν ἑλλήνων παρακολουθεῖται ἀστυνομεύεται καὶ πατάσσεται ἐν τῇ γενέσει —χωρὶς νὰ δίδεται σὲ κανένα λογαριασμὸς— μὲ ἄμεσο καὶ ἀπώτερο σκοπὸ οἱ ἐκεῖ ἕλληνες, ἐνδίδοντας στὶς βαρβαρότητες, νὰ χάσουν τὸν ἐθνικό τους προσανατολισμὸ καὶ τὴν ἐθνική τους συνείδηση καὶ φυσιογνωμία.

— ΟΤΑΝ ἑλληνικὰ σχολεῖα —ἐξαιρέσει ἐλαχίστων κατὰ μῆκος τῶν παραμεθορίων περιοχῶν— δὲ λειτουργοῦν καὶ ἡ μητρική ἑλληνικὴ γλῶσσα ἀπαγορεύεται νὰ γράφεται καὶ νὰ ὁμιλεῖται.

— ΟΤΑΝ τὰ ἑλληνικὰ ἤθη καὶ ἔθιμα καταργοῦνται διὰ νόμου σὰν ὀπισθοδρομικὲς συνήθειες.

— ΟΤΑΝ ἄνθρωποι καὶ τοπία μετονομάζωνται, μὲ τὴν ἀπίστευτη δικαιολογία ὅτι ἀντιτίθενται πρὸς τὴν ἀλβανικὴ παράδοση καὶ τὶς ἀρχὲς τοῦ κυβερνῶντος (μοναδικοῦ) κόμματος.

— ΟΤΑΝ τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο —ἐξαιρετικὰ τῶν ἑλλήνων— εἶναι κατοχικὸ καὶ τὰ βασικὰ εἴδη διατροφῆς καὶ ἀνάγκης ἀπελπιστικὰ περιορισμένα.

— ΟΤΑΝ κι αὐτὴ ἀκόμα ἡ παρακολούθηση τῶν προγραμμάτων τῆς ἑλληνικῆς ραδιοτηλεόρασης χαρακτηρίζεται σὰν ἔγκλημα στρεφόμενο κατὰ τοῦ ἐπίσημου ἀλβανικοῦ κράτους.

— ΟΤΑΝ ἕνα πανίσχυρο καὶ παντοδύναμο κράτος μὲ τὶς φαιδρότητές του ἢ μὲ τὰ σκληρὰ καὶ βάρβαρα μέτρα του ἔχει ἀποδυθεῖ σ' ἄνισο ἀγῶνα ἑξοντώσεως χιλιάδων ἀπροστάτευτων ἀνθρώπων τῆς ἑλληνικῆς μειονότητας.

— ΟΤΑΝ ὅλα αὐτὰ συμβαίνουν στὴ μαρτυρικὴ ἐκείνη γῆ.

ΔΕΝ πρέπει κάποτε νὰ πεισθοῦμε ὅτι οἱ βορ)ῶτες δεινοπαθοῦν ὅσο κανεὶς ἄλλος λαὸς στὸν κόσμο αὐτὸ καὶ ὅτι πρέπει κάποτε καὶ ἡ μητέρα πατρίδα νὰ συμπάθει μαζί τους, ἂν ὑποτεθεῖ ὅτι ὁ ἀπροστάτευτος αὐτὸς ἑλληνισμὸς ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστο μέλος τοῦ ἑνὸς ἑλληνικοῦ σώματος!

Ἕως πότε οἱ βορ)ῶτες θὰ ὑπομένουν καὶ θ' ἀντέχουν στὴ μεθοδευμένη καὶ προσχεδιασμένη ἐξαθλίωση τῶν Ἀλβανῶν κρατούντων ἐξ αἰτίας τῆς ἑλληνικῆς των καταγωγῆς καὶ τῶν ἑλληνικῶν τους φρονημάτων;

Σκεφθήκαμε ἄραγε ποτὲ τὴν ἔκταση καὶ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς, ποὺ θὰ ἔπληττε τὸ ἔθνος, ἄν, κατὰ μιὰ ὡραία πρωία, ὁ ἀνυπόταχτος αὐτὸς ἑλληνισμὸς τῶν 400.000 ἀποφάσιζε —ἀπὸ ἀγανάκτηση ἢ ἀπὸ ἀπόγνωση γιὰ τὴν ἐγκατάλειψή του ἀπ' ὅλους— ν' ἀπαρνηθεῖ τὴν πίστη του πρὸς τὴν πατρίδα χάνοντας συνά μα καὶ ὁριστικὰ τὴν ἐμπιστοσύνη του πρὸς τὴν ἑκάστοτε πολιτικὴ ἡγεσία τῆς χώρας; Τότε τί θὰ εἴχαν νὰ ποῦν οἱ πολιτικὲς κυβερνήσεις, γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τὸ θλιβερὸ αὐτὸ ἱστορικὸ γεγονὸς ἀλλὰ καὶ τὴ δική τους ἀπραξία; Δὲ θὰ αἰσθάνονταν ἔνοχοι ἀπέναντι τῆς ἱστορίας;

Ἰδού γιατί εἶναι μέγα σφάλμα ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ βορ)ικοῦ ἀπὸ μερικοὺς πολιτικοὺς σὰν θέματος «πολυτελείας» ἢ « οὐτοπιστικοῦ», ὅταν τόσα πολλὰ δεινὰ συμβαίνουν σήμερα μέσα στὸν ἑλληνικώτατο ἐκεῖνο χῶρο.

3. Πρέπει νὰ ὁμολογηθεῖ εὐθαρσῶς ὅτι οὐδέποτε τὶς μεταπολεμικὲς κυβερνήσεις ἀπασχόλησε ἡ τύχη τῶν ὑποδούλων βο)τῶν. Καὶ ἂν ἐξαιρέσωμε τὴν κυβέρνηση Κ. Τσαλδάρη καὶ —κατὰ κάποια φωτεινὴ ἀναλαμπή... — τοῦ Σοφ. Βενιζέλου, ὅλες οἱ ἄλλες μᾶς ἔθεσαν στὸ περιθώριο καὶ μᾶς περιφρόνησαν. Καὶ τοῦτο γιατί:

Π ρ ῶ τ ο ν. Τὸ ἀνεπανάληπτο ἔπος τοῦ '40 μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου ἐξασθένιζε καὶ ἡ σημασία τοῦ ἀγώνα ἐκείνου μεταφέρθηκε — ἀλλοίμονο — ἀπ' τὰ πεδία τῶν μαχῶν τῆς Β' Ἠπείρου, στοὺς πανηγυρικοὺς λόγους τῆς ἡμέρας κάθε 28ης Ὀκτώβρη μεταβαφτίζοντας μάλιστα τὸ ἔπος ἐκεῖνο σέ... «ἀλβανικό» ἀπὸ ἑλληνικὸ ποὺ ἦταν. Τὸ αἷμα τῶν πεσόντων δὲν συγκινεῖ πιὰ τὶς καρδιές;

Δ ε ύ τ ε ρ ο ν. Ἀνακινήθηκε, ἐν τῷ μεταξύ, τὸ ἐθνικὸ Κυπριακὸ θέμα ἀπ' τοὺς ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν Σπυρίδωνα καὶ στρατάρχη Παπάγο μὲ τὴ γνωστὴ σὲ ὅλους μας συνέχεια, ποὺ —ὅπως ἄλλωστε ἀναμενόταν— ἐκτόπισε κι ἐπισκίασε τὸ βορ)κό.

Τ ρ ί τ ο ν. Οἱ πολιτικοὶ ἀνάλωσαν τὶς πολιτικὲς τους δυνάμεις γιὰ τὴν πολιτική τους ἐπιβίωση καταστήσαντες, ἔτσι, τὸν πολιτικό τους βίο, βίο routinάς ἀπαλλαγμένον ἐθνικῶν ἐξάρσεων καὶ ὁραματισμῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ νέοι πολιτικοὶ ἔκαναν τὴν ἐμφάνισή τους στὸ ἑλληνικὸ Κοινοβούλιο, οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ πῆραν κι αὐτοὶ τὴ σκυτάλη τῆς ἀδράνειας ἀπ' τοὺς παλιότερους, ὄχι μόνον ἀπ' τὸ βορ)κὸ ἑλληνισμὸ ἀποξενώθηκαν ὁλοσχερῶς, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ τὴν ὕπαρξή του σὰν ἐθνικοῦ θέματος ἀγνόησαν.

Ἔτσι μοιραῖα τὸ βορ)κὸ μπῆκε στὴν ἀφάνεια ἀναμένοντας κάποιον κάποτε νὰ τὸ ἀνασύρει ἀπ' τὶς καλένδες τῆς λησμονιᾶς, ἐνῶ παράλληλα τὸ δράμα τοῦ βορ)κοῦ ἑλληνισμοῦ ἄρχισε νὰ παίζεται σὲ πολλὲς συνέχειες.

4. Δυστυχῶς αὐτὴν τὴν ἀσυγχώρητη ἀδιαφορία τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας πρὸς τὸν ἀλύτρωτο ἑλληνισμὸ τῆς Β. Ἠπείρου τὴ γνωρίσαμε ἀπὸ κοντὰ καὶ σ' ὅλο τὸ βάθος ὅσοι εἴχαμε τὴν τύχη νὰ δραπετεύσωμε ἀπ' τὴν πατρικὴ γῆ ἐγκαθιστάμενοι σὰν πρόσφυγες στὴν Ἑλλάδα καὶ δὲν ἔχομε ἀνάγκη ἄλλων μαρτυριῶν.

Καμμιὰ πολιτικὴ κυβέρνηση καὶ κανένας ὑπουργὸς δὲ μᾶς συμπαρεστάθηκε σὰν πρόσφυγες. Καὶ ὁπωσδήποτε μ' αὐτὸ δὲν ἐννοοῦμε τὴν ὡς διὰ μαγείας λύση τοῦ βορ)κοῦ, πού, γιὰ μᾶς, θὰ ἀποτελοῦσε τὴ μεγάλη ἔκπληξη καὶ τὸ μέγιστο δῶρο. Ἐννοοῦμε ἁπλῶς τὴν ἐπίλυση τῶν συνήθων θεμάτων, ποὺ ἀπασχολοῦν τοὺς πρόσφυγες, ὅπως τὸ στεγαστικό, τὸ σπουδαστικό, τὸ ἐπαγγελματικὸ καὶ ὅ,τι ἄλλο ἔχει σχέση μὲ τὴ στοιχειώδη ἀποκατάσταση ἑνὸς πρόσφυγος, τὰ ὁποῖα οὔτε ποτὲ μελετήθηκαν οὔτε ποτὲ βρῆκαν τὸ δρόμο τῆς λύσης.

Ὅ,τι δημιουργήσαμε, τὸ δημιουργήσαμε μὲ πολὺ κόπο καὶ ἱδρῶτα πάντοτε δὲ χωρὶς τὴν κρατικὴ ἀρωγή, ἡ ὁποία, παραδόξως, ἐνῶ σ' ἐμᾶς παρείχετο —ὁσάκις παρείχετο — μὲ τὸ σταγονόμετρο, στοὺς ἄλλους πρόσφυγες (ἐκ Ρουμανίας, Αἰγύπτου, Πόλης, Κύπρου κ.λ.π.) ἐδίδετο ἀφειδῶς.

5. Ὅμως ἂν εἶναι βέβαιο ὅτι ὅλα αὐτὰ μᾶς ἐπίκραναν ἀφάνταστα, ἐξ ἴσου εἶναι βέβαιο ὅτι τελικὰ δὲ μᾶς ἔκαμψαν τὸ φρόνημα καὶ δὲ μᾶς ἔσβησαν τὴν ἀγάπη μας πρὸς τὴν μητέρα πατρίδα.

Ἐσυνηθίσαμε στὴ σιωπὴ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ τῶν πολιτικῶν κυβερνήσεων.

Ἐσυνηθίσαμε στὴν ἄγνοια τοῦ ἀδελφοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ σ' ὅτι ἀφορᾶ τὸ ἐθνικό μας θέμα.

Ἐσυνηθίσαμε στὴν ἐγκληματικὴ ἀδικία τῶν μεγάλων.

Ἐσυνηθίσαμε, ἀκόμη, στὴ μοναξιὰ καὶ τὴν ἀδράνειά μας.

Ἐσυνηθίσαμε στὴ ζωὴ τῆς ἐγκατάλειψης καὶ τοῦ συμβιβασμοῦ.

Γιατὶ ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ πολύπτυχη καὶ πολυπρόσωπη συνήθεια ἀποτελεῖ γιὰ μᾶς τὴν πιὸ λανθασμένη τακτική, ποὺ θὰ μπορούσαμε νὰ ἐπιλέξωμε σὰν πρόσφυγες καὶ ὑπόδουλοι βορ)ῶτες, ρυθμιστὲς τῆς δικῆς μας τύχης καὶ τῶν δικῶν μας πεπρωμένων. Καὶ μᾶς ἐστοίχισε, φυσικά, πανάκριβα, χωρὶς κανεὶς νὰ μᾶς ἀντιλαμβάνεται καὶ χωρὶς κανεὶς νὰ μᾶς τὸ ἀναγνωρίζει.

Ἡ πολιτεία, ἡ ἐκκλησία, οἱ ἔνοπλες δυνάμεις, ὁ τύπος, τὸ ραδιόφωνο, ὁ πνευματικὸς καὶ καλλιτεχνικὸς κόσμος καὶ οἱ κάθε λογῆς συνδικαλιστικὲς καὶ μὴ ὀργανώσεις μᾶς ἀγνόησαν φοβερὰ καὶ μᾶς ταπείνωσαν μὲ τὴ σιωπή τους καὶ μάλιστα τότε —καὶ τώρα— ποὺ οἱ Ἀλβανοὶ μᾶς κακοποιοῦσαν βάναυσα καὶ μᾶς κακοποιοῦν.

Κι ἂν ἐμεῖς, ποὺ ζοῦμε στὸν ἑλλαδικὸ χῶρο ἔχωμε ἀκόμη ἀποθέματα ψυχικῆς δύναμης γιὰ νὰ χορηγήσωμε μεγαλόθυμα συγγνώμη πρὸς ὅσους μᾶς ἔβλαψαν καὶ μᾶς πίκραναν, ποιός μπορεῖ νὰ μᾶς ἐγγυηθεῖ ὅτι κάτι ἀνάλογο θὰ μποροῦσαν νὰ πράξουν καὶ οἱ συμπατριῶτες τῆς σκλάβας γῆς, ὅταν κάθε στιγμὴ δοκιμάζουν πότε τὴ φρίκη τῆς ἀλβανικῆς θηριωδίας καὶ βαρβαρότητας καὶ πότε τὴν ἐγκατάλειψη τῆς ἑλληνικῆς προστασίας καὶ συμπαράστασης;

Καὶ πῶς νὰ μὴν ἀγανακτήσουν δικαιολογημένα, ὅταν, ἐνῶ ἀπ' τὸ ἕνα μέρος ὁ Ο.Η.Ε. κυριολεκτικὰ φλέγεται ἀπ' τὰ φιλελεύθερα κηρύγματα περὶ ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἄλλων περιοχῶν τῆς γῆς, ἀπ' τ' ἄλλο οἱ ἐκεῖ ἕλληνες ἐκπρόσωποι τηροῦν σιγῆ ἰχθύος γιὰ τὰ δικαιώματα τῶν βορ)τῶν σὰν νὰ εἶναι ὑπόλογοι καὶ ἔνοχοι πολλῶν κατηγοροιῶν; Τί χειρότερο, ἀλήθεια, πρέπει νὰ συμβεῖ στὸν βορ)κὸ ἑλληνισμό, γιὰ νὰ πεισθεῖ ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ὅτι πρέπει νὰ ὑψώσει φωνὴ διαμαρτυρίας; Ἐπὶ τέλους, δὲ βλέπει τοὺς ἐκπροσώπους ἄλλων χωρῶν, ποὺ σείουν, κυριολεκτικά, τὸν Ο.Η.Ε. ὅταν θέλουν νὰ ὑπερασπισθοῦν τὰ δικαιώματα τῶν λαῶν τους; Ἢ μήπως ἐμεῖς περιμένουμε τὴν ἀναγγελία τοῦ θανάτου τῆς Β. Ἠπείρου, γιὰ νὰ τελέσωμε ἐν συνεχεία πολλὰ μνημόσυνα, καὶ ὕστερα νὰ ἐξεγερθοῦμε;

6. Κι ἐνῶ ἔτσι ἔχουν τὰ πράγματα, ἡ ἐπίσημη Ἑλλάδα δὲν ἐδίστασε νὰ τοποθετήσει πρέσβυ στὰ Τίρανα μὴ προβλέποντας τὸ κακὸ ποὺ θὰ φερνε στὸν βορ)κὸ ἑλληνισμό. Γιατί, ἀντὶ ὁ πρέσβυς ν' ἀνακουφίσει τὸ ἑλληνικὸ στοιχεῖο καὶ νὰ βελτιώσει τὴν κατάστασή του, τὴν ἐπιδείνωσε ἀκόμα πιὸ πολύ, ὅπως ἄλλωστε ὁ ἴδιος τὸ γνωρίζει καὶ τὸ ἀναγνωρίζει, ἂν θέλει νὰ εἶναι ψυχρὸς κι ἀντικειμενικὸς παρατηρητής. Ἡ ἐπίσημη Ἑλλάδα, χωρὶς νὰ τὸ θέλει, ἔπεσε σὲ παγίδα καὶ μετετράπη, χωρὶς νὰ τὸ περιμένει, σὲ αὐτόπτη μάρτυρα τῶν ἐκεῖ ἐγκλημάτων μὴ ὑπολογιζομένη κἂν ἀπ' τοὺς Ἀλβανούς ἰθύντες. Καὶ τὸ χειρότερο: Ἡ Ἀλβανία κατήγαγε περίλαμπρη κι ἀνέλπιστη διπλωματικὴ νίκη, ἀφοῦ πέτυχε, κάτω ἀπ' τὰ μάτια καὶ μὲ τὴν ἀνοχὴ τοῦ ἐπίσημου ἑλληνικοῦ κράτους, νὰ προχωρεῖ στὴν ὁλοκλήρωση τοῦ σχεδίου γιὰ τὸν ὁλοσχερῆ ἀφελληνισμὸ τοῦ ταλαίπωρου ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Β. Ἠπείρου.

Ἀλλ' ἕως πότε θὰ παίζωμε βιολὶ στοὺς τυράννους; Ὅταν τὸ κακὸ ἔχει παραγίνει καὶ ἡ γενοκτονία ἤδη τείνει νὰ γενικευθεῖ, ἐμεῖς θὰ παραμένωμε μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια, ἀφοῦ μάλιστα ἔχομε τὴ δυνατότητα νὰ τοὺς προσφέρωμε τὴ βοήθειά μας;

Κύριε Πρόεδρε,

Κοινὴ πιὰ κατέστη ἡ πίστη στοὺς πανέλληνες ὅτι καὶ κῦρος τεράστιο διαθέτετε διεθνῶς καὶ πολιτικὴ ὀξυδέρκεια. Κάνατε τολμηρὸ πολιτικὸ ἄνοιγμα πρὸς τὶς ἀνατολικὲς χῶρες, σὸν πρωθυπουργός, ποὺ ἐξετιμήθη δεόντως, ἐνῶ βρήκατε μεγάλη κατανόηση γιὰ μιὰ βαλκανικὴ συνεννόηση καὶ συσπείρωση, ἔστω —κατ' ἀρχήν— καὶ χωρὶς τὴν ἀλβανικὴ χώρα.

Ὅμως ὅλα αὐτὰ γιὰ μᾶς δὲν εἶχαν κανένα πρακτικὸ ἀγαθὸ ἀποτέδεσμα, ἀφοῦ ἀπ' τὸ τόλμημα αὐτὸ οὐδὲν ὠφελήθηκε ὁ βορ)κὸς ἑλληνισμός. Διότι ποιά σημασία μπορεῖ νὰ ἔχει γιὰ μᾶς ἡ ὁποιαδήποτε βαλκανικὴ συνεννόηση, ὅταν ἐμεῖς δὲ θὰ θοῦμε τ' ἀγαθὰ ἀποτελέσματα μιᾶς τέτοιας συμφωνίας; Καὶ δὲν θὰ εἶναι ἑλληνικὴ διπλωματικὴ ἥττα πρώτου μεγέθους, ἂν οἱ μὲν βαλκανικοὶ λαοὶ ἀπολαμβάνουν τ' ἀγαθὰ τῆς καλῶς νοουμένης συνεννόησης, ἐμεῖς δέ, σὰν τμῆμα τοῦ βαλκανικοῦ λαοῦ, ἐξακολουθοῦμε νὰ ζοῦμε κάτω ἀπὸ συνεχῆ καὶ στυγνὴ δουλεία;

Φρονοῦμε, λοιπόν, ὅτι— ἔστω καὶ τώρα— ποὺ βρίσκεσθε στὸ κατώφλι τῆς πολιτικῆς σας ζωῆς μπορεῖτε —καὶ πρέπει— νὰ ἐπέμβετε συνδέοντας τ' ὄνομά σας μὲ τὴν πιὸ ἱστορικὴ καὶ πιὸ ἀγαθὴ τύχη 400.000 ἑλλήνων σ' ἀνταπόδοση τῶν θυσιῶν τους ποὺ προσέφεραν γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς ἀδελφῆς Μακεδονίας καθὼς καὶ ἄλλων ἑλληνικῶν περιοχῶν.

Εἶναι καιρὸς καὶ οἱ βορ)ῶτες — ὅπως τόσοι καταπιεζόμενοι λαοὶ τοῦ κόσμου— νὰ ξαναβροῦν κι αὐτοὶ τὴν ἐλεύθερη, μὰ χαμένη, δική τους προσωπικότητα.

Ἂν, παρ' ἐλπίδα, καὶ σεῖς, σὰν ἀρχηγὸς τοῦ κράτους, δὲν τολμήσετε νὰ πράξετε τὸ μέγιστο καὶ σωτήριο γιὰ μᾶς ἱστορικὸ τοῦτο καθῆκον, ἂς μὴν ἐξαπατώμεθα, τίποτε δὲν πρέπει νὰ περιμένωμε ἀπ' τοὺς ὁποιουσδήποτε ἄλλους ἐντὸς κι ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδας. Αὐτὸς εἶναι κι' ὁ λόγος ποὺ μᾶς ὑποχρέωσε ν' ἀπευθυνθοῦμε σὲ σᾶς σὰν ἁπλὸς βορ)της, ποὺ ὄχι μόνον ζεῖ τοὺς καημοὺς καὶ τοὺς πόθους τῶν συμπατριωτῶν του, ἀλλὰ καὶ τρομάζει ἀπ' τὸ βάρος τῆς ἱστορικῆς εὐθύνης σὰν ἀτόμου. Καὶ, τὴν ἐπέμβαση αὐτὴ ἀειώνει ὄχι μονάχα ὁ μαρτυρικὸς λαὸς τῆς Β. Ἠπείρου, ἀλλὰ καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἑλλήνων φαντάρων ποὺ στοργικὰ φιλοξενεῖ καὶ προστατεύει σὰν κόρη ὀφθαλμοῦ ἡ γῆ τῶν πατέρων μας.

Μὲ σεβασμὸ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΔΗΜΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Χειμαρριώτης)

ΤΟ Δ' ΠΩΓΩΝΙΣΙΑΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Πραγματοποιήθηκε τὸ Δ' Πωγωνισιακὸ Συνέδριο ποὺ ὀργάνωσε ἡ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΝΩΣΕΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΠΩΓΩΝΙΟΥ, ὑπὸ τὴν Προεδρεία τοῦ δραστηρίου Προέδρου της κ. Κ. Στούκα.

Ἔγινε ἐκκλησιασμὸς στὴν Κεντρικὴ ἐκκλησία Ὑπαπαντῆ τῆς Κοινότητος Βασιλικοῦ ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δριυνουπόλεως Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ.κ. Σεβαστιανοῦ, ἐπακολούθησε κατάθεσις στεφάνου εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου, ἀπὸ τοὺς ἐπισήμους, ἔγινε ἁγιασμὸς καὶ εὐλόγησε τὸ Συνέδριον ὁ Μητροπολίτης κ. Σεβαστιανός, καλοσώρισε ὅλους τοὺς ἐπισήμους ὁ Γ. Γραμματεὺς τῆς Ὁμοσπονδίας Πωγωνισίων κ. Δ. Βασαγιάννης. Καλοσώρισε ὅλους τοὺς Συνέδρους ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Βασίλειος Τσάβαλος, ἔγινε ἡ συγκρότησις τοῦ Προεδρείου τοῦ Συνεδρίου μὲ Πρόεδρον τὸν κ. Πέτρο Παπαδόπουλον καὶ κήρυξε τὴν ἔναρξιν τοῦ Συνεδρίου ὁ Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας Ἰωαννίνων κ. Παπαδόπουλος. Ἀμέσως χαιρετισμὸ πρὸς τοὺς Συνέδρους καὶ εἰσήγηση γιὰ τὸν σκοπὸ τοῦ Συνεδρίου ἔκανε ὁ Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας Πωγωνισίων κ. Κώστας Στούκας διακοπτόμενος συνεχῶς ἀπὸ τὰ ἀδιάκοπα χειροκροτήματα.

Χαιρέτισαν τὸ Συνέδριον ὁ Πρόεδρος τῆς Πανειπηρωτικῆς Συνομοσποδίας Ἑλλάδος κ. Κώστας Νάσης καὶ συνεχάρη τόσον τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς ὁμοσπονδίας Πωγωνισίων ὅσον καὶ τὸν δραστήριον Πρόεδρόν της κ. Κώστα Στούκα διὰ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἀρίστην ὀργάνωση τοῦ Δ' Πωγωνισιακοῦ Συνεδρίου.

Χαιρέτισε ἐπίσης τὸ Συνέδριον ὁ τέως Πρόεδριος τῆς Πανηπειρωτικῆς Συνομοσπονδίας Ἑλλάδος κ. Λευτέρης Ματζίκας καὶ κατενθουσιασμένος ἀπὸ τὴν ἀρίστη ὀργάνωση τοῦ Δ' Πωγωνισιακοῦ Συνεδρίου, συνεχάρη τοὺς ὀργανωτὰς γιὰ τὴν ἀρίστην ἐπιτυχίαν καὶ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ εἶναι πάντοτε συμπαραστάτης τῆς ὁμοσπονδίας γιὰ τὸ τὸ καλὸ τοῦ Πωγωνίου.

Χαιρέτισε ἐπίσης τὸ Συνέδριο ὁ κ. Πέτρος Παπαδόπουλος ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου 1) Ἠπειρωτικοῦ Συνδέσμου Πειραιῶς, τὴν Ἀρτοποιΐαν Πειραιῶς κ.λ.π. Στὴν συνέχεια ἀπὸ τοὺς εἰσηγητὰς ἀναπτύχθηκαν τὰ θέματα τοῦ Συνεδρίου:

Ἀπὸ τὸν Συμβολαιογράφο κ. Ἀχιλλέα Τσορτέκην.

Ἀπὸ τὸν Μηχανολόγον Ἠλεκτρολόγον Ε.Π.Μ. κ. Κορνήλιον Λατσούνα.

Ἀπὸ τὸν Δικηγόρον, Σύμβουλον τῆς Π.Σ.Ε. καὶ θερμὸν ὑποστηρικτὴν τῆς ὁμοσπονδίας Πωγωνισίων κ. Ἀντώνη Φούσα.

Ἀπὸ τὴν Πρόεδρον Παιδικῶν χωρίων γιὰ τὴν Ἑλλάδα κ. Κλώντια Κατσάρα.

Ἀπὸ τὴν Μάνα τοῦ Πωγωνίου κ. Ἐλευθερία Δόβα.

Ἀπὸ τὸ γιατρὸ καὶ Ἀντιπρόεδρον τῆς ὁμοσπονδίας Πωγωνισίων κ. Α. Μηλιώνη.

Ἀπὸ τὸν Συμ)φο κ. Κ. Βασαγιάννη.

Χαιρέτισε τὸ Συνέδριον ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ο.Τ.Ε. Ἠπείρου καὶ Νομαρχιακὸς Σύμβουλος Πωγωνίου κ. Κώστας Κωστουλᾶς.

Ὁ ἁρμόδιος τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ χαιρέτισε τὸ Συνέδριον καὶ ἀγέλυσε τοὺς σκοποὺς τῶν ἀναπτυξιακῶν κινήτρων καὶ γιὰ νὰ κλείσουν οἱ ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου μὲ χαιρετισμὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ.κ. Σεβαστιανοῦ μίλησε ἐπὶ μακρὸν διὰ τὰ ἐθνικὰ καὶ ἀνθρώπινα δικαιώματα τῶν 400.000 Ἑλλήνων τῆς ὑποδούλου Βορείου Ἠπείρου, ἐζήτησε ἀπὸ τοὺς Συνέδρους νὰ γίνῃ ψήφισμα ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἅπαντες οἱ Σύνεδροι ἔκαναν δεκτὴ τὴν πρόταση τοῦ Σεβασμιωτάτου μὲ θερμὰ χειροκροτήματα. Ἐν συνεχεία συνεχάρη τὴν ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ τὸ Δ' Πωγωνισιακὸ Συνέδριον διὰ τὴν καλὴν ὀργάνωση καὶ ἀρίστην ἐπιτυχία τοῦ Συνεδρίου καὶ εὐχήθη τέτοια Συνέδρια ἂν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνωνται κάθε χρόνο καὶ τέλος ἐξουσιοδοτήθηκε τὸ Προεδρεῖον γιὰ τὴν ἔκδοσιν σχετικοῦ ψυφίσματος.

Ἀκολούθησε δεξίωσις γεῦμα σὲ 500 Συνέδρους, μὲ ὡραῖα φαγητά, κρασὶ Λιγουψίας δωρεὰ τοῦ ἐπιτίμου Προέδρου τῆς Ὁμοσπονδίας Πωγωνισίου κ. Ἑλ. Ματζίκα, ἐπίσης οἱ Βασιλικιῶτες ἐσέρβιραν μὲ τάξη ὅλους τοὺς Συνέδρους οἱ Βασιλικιώτισσες νοικοκυρὲς προσέφεραν στὸ τραπέζι τοῦ Συνεδρίου περὶ τὶς 50 πίτες ἀρίστης ποιότητος.

Στὸ Δ' Πωγωνισιακὸ Συνέδριο παρέστησαν, Βουλευτές, τέως καὶ νῦν πολιτευτὲς τῶν νομῶν Ἰωαννίνων καὶ Θεσπρωτίας ὁ Πρόεδρος τῆς Π.Σ.Ε. κ. Κ. Νάσης μὲ τὸ Συμβούλιό του, ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου Πωγωνίσιος κ. Ἠλίας Κάμψιος, ὁ Δ)ντὴς τῆς Νομαρχίας Ἰωαννίνων κ. Παπαδόπουλος, ὁ τέως Πρόεδρος κ. Ε. Μαντζίκας μὲ τὸν κ. Ἀντιπρόεδρο κ. Δ. Δαβάλα, ὁ ἀνώτερος Διοικητὴς Χωροφυλακῆς Ἠπείρου, ο

ΕΙΔΗΣΕΙΣ — ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Ὅπως κάθε χρόνο στά Γιάννενα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΟΥ "ΟΧΙ,, ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

Ὁ Σύλλογος Βορειοηπειρωτῶν στὰ πλαίσια τῆς τακτικῆς κάθε χρόνο ἀποτίσεως Τιμῆς σὲ ὅλους ὅσους συνέβαλαν μὲ τὴ θυσία τους ἢ συμβολή τους στὴ δημιουργία τοῦ «ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΕΠΟΥΣ 1940—41» διοργανώνει σειρὰ ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων, ἐπισκέψεων, ὁμιλιῶν, καταθέσεως στεφάνων κλπ. στοὺς χώρους τῆς Ἠπείρου ὅπου διαδραματίστηκαν τὰ μεγάλα γεγονότα τῆς νεώτερης ἱστορίας μας.

Συγκεκριμένα ὁμάδα βορειοηπειρωτῶν μελῶν καὶ φίλων μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν ἡγεσία τοῦ Συλλόγου τους θὰ ἀναχωρήσουν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα στὶς 25.10.1980 γιὰ 5ήμερη ἐπίσκεψη στὴν Ἤπειρο — Καλπάκι — Σύνορα — Κόνιτσα κλπ. ὅπου θὰ λάβουν μέρος στὶς ἐπίσημες γιορτὲς ποὺ προβλέπει τὸ πρόγραμμα τῆς Νομαρχίας Ἰωαννίνων.

Παράλληλα θὰ γίνει ὁμιλία μὲ θέμα τὸ Βορ)κὸ ΕΠΟΣ 1940 - 41 μὲ πρωτοβουλία τοῦ Συλλόγου Βορ)τῶν καὶ Ι.Β.Ε.

Ὅσοι ἐπιθυμοῦν συμμετοχὴ νὰ τὸ δηλώσουν μέχρι τῆς 10.10.1980 στὸν Σύλλογο Βορ)τῶν, Παν)μίου 61.

ΖΗΤΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ κ.κ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΝΑ ΜΑΣ ΣΥΓΧΩΡΗΣΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΤΟΥ «Β.Ε.».

Η ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 1)

νωδίας, ἔθεσεν κα πάλιν τὴν Β. Ἤπειρον ὑπὸ τὸν Ἀλβανικὸν ζυγόν, δὲν εἶναι τοῦ παρόντος. Σήμερον ὁπότε καὶ δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος ἐκερδήθη μὲ τὸ σύνθημα τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ ἡ Ἑλλὰς ἔχει εἴπερ ποτε τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὰς συμμάχους δυνάμεις ὅπως παρέμβουν διὰ νὰ σταματήσῃ τὸ διαπραττόμενον ἔγκλημα ἕως ὅτου, συνεπεῖς πρὸς τὴν δὶς εἰλημμένην παρ' αὐτῶν ἀπόφασιν, ἐπαναφέρουν ὁριστικῶς τὴν Β. Ἤπειρον εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρὸς Ἑλλάδος.

Γ. ΜΕΛΑΣ. Λαμβάνων τὸν λόγον κατὰ τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν συνεδρίασιν δὲν ἔχω ἄλλον σκοπὸν εἰμὴ νὰ ὁπλίσω τὴν φαρέτραν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως μέ τινα πρόσθετα ἐπιχειρήματα πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἐθνικῶν μας δικαίων. Ὁ δρόμος τῆς ἀντιπροσωπείας μας δὲν εἶναι στρωμένος μὲ ρόδα. Ὁ ἀγὼν ποὺ ἔχει νὰ διεξαγάγῃ ἡ ἀντιπροσωπεία μας διὰ τὴν δικαίωσιν τῶν ἐθνικῶν μας διεκδικήσεων, θὰ εἶναι σκληρός. Δὲν θὰ ἀνατρέξω εἰς τὸ παρελθόν, ἀλλὰ θὰ ὑπενθυμίσω εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ὅταν κατέθετα πρὸ διμήνου μίαν ἐπερώτησιν διὰ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν δὲν ἔπραττα τοῦτο ἐξ ἁπλῆς προθέσεως ἀντιπολιτευτικῆς, ἀλλ' ὅπως συντελέσω εἰς κἄποιον μέτρον εἰς τὴν εὐόδωσιν τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων. Δυστυχῶς αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς δὲν ἐπέτρεψαν τὴν συζήτησιν τῆς ἐπερωτήσεώς μου. Ἡ ὥρα εἶναι κρίσιμος. Κρισιμωτέρας στιγμὰς δὲν ἀντιμετώπισε ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἰς τὴν τρισχιλιετῆ ἱστορίαν του.

Τὰ κύρια θέματα τῶν Ἑλληνικῶν διεκδικήσεων ἔχουν ἐντοπισθῇ εἰς ἕνα ἐλάχιστον ὅριον, τὸ ὁποῖον μποροῦσε νὰ εἶχεν ὑπερβῇ ἡ Ἑλλάς, ἤτις ὡλοκαυτώθη εἰς τὸν ἀγώνα τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἐθνῶν. Εἶναι τὸ Βορειοηπειρωτικόν, τὸ ὁποῖον δὲν εὑρίσκεται κἂν ἐγγεγραμμένον εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Διασκέψεως. Δὲν θὰ ζητήσω εὐθύνας κατὰ τὴν στιγὴν αὐτήν, ἀλλ' ἀς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ εἴπω, ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν συνείρχοντο οἱ τέσσαρες κατὰ παρελθόντα Σεπτέμβριον πρὸς παρασκευὴν τῶν συνθηκῶν μὲ τὴν Ἰταλίαν καὶ τὰ ἄλλα δορυφόρα κράτη κατεῖδον ἀμέσως ὅτι θὰ παρεπέμπετο τὸ Βορειοηπειρωτικὸν ζήτημα εἰς τὰς Ἑλληνικὰς καλένδας.

Ἐθεώρησα λοιπὸν ἔκτοτε ὅτι ὁ μόνος τρόπος δικαιώσεώς μας ἦτο ν' ἀξιώσῃ ἡ Ἑλλάς, ὅπως ἐδικαιοῦτο, νὰ ἐξετασθῇ τὸ ζήτημα ἀπὸ τὴν Συνδιάσκεψιν ὡς τμῆμα ἀναπόσπαστον τῆς Ἰταλικῆς Συνθήκης. Ἐγνώριζα ὅτι οἱ Σύμμαχοι εἶχαν διὰ ταυτοσήμων δηλώσεών των τοῦ Δεκεμβρίου 1942 κατοχυρώσει τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἀλβανίας, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἠμπόδιζε, νὰ εἶναι τὸ ζήτημα συνυφασμένον μὲ τὴν Ἰταλίαν, ὡς τμῆμα ἀναπόσπαστον τοῦ Ἀδριατικοῦ ζητήματος.

Τὴν 13ην Ἰανουαρίου 1920 ἐλήφθη ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Συμμαχικοῦ Συμβουλίου τῆς Συνδιασκέψεως τῶν Παρισίων καταχυροῦσα τὴν Β. Ἤπειρον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ἡ κατάληψίς της ὑπ' αὐτῆς θὰ ἐγένετο ὅταν ἐλύετο τὸ Ἀδριατικὸν ζήτημα. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ αὐθεντικοῦ αὐτοῦ προηγουμένου, θὰ ἠδύνατο ὡς ὤφειλεν ἡ Ἑλλάς, ν' ἀξιώσῃ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ζητήματος, ἐνώπιον τῶν τεσσάρων. Ἀλλ' ἔχομεν τὸ μέσον τὸ ἀλάθητον νὰ φέρωμεν πρὸς συζήτησιν εἰς τὴν Διάσκεψιν ὄχι μόνον τὸ ζήτημα τὸ Βορειοηπειρωτικόν, ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν συνόρων.

Ἐκεῖ, εἰς τὴν Διάσκεψιν, κατ' εὐτυχῆ συγκυρίαν καὶ σύμπτωσιν, ἔχει ἡ Ἑλλὰς τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν δήλωσιν τοῦ ἀξιοτίμου Ἐπιτρόπου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ὅστις ὁμιλῶν περὶ τῆς Ἰταλίας κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του ἐκ Παρισίων, ἔλεγε τὴν 27ην Μαΐου τὰ ἑξῆς:

(Μολότωφ) Ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἀνατροπὴν τοῦ φασισμοῦ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τὴν ἐγκατάστασιν βάσεως διὰ Δημοκρατικὴν Κυβέρνησιν, καθὼς καὶ τὴν βοήθειαν ἣν αὕτη παρέσχεν εἰς τοὺς Συμμάχους κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τοῦ πολέμου, περιώρισε τὰς δικαίας ἀξιώσεις της δι' ἐπανορθώσεις εἰς μετρίαν ἀναλογίαν. Ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις, ἐπιθυμεῖ νὰ καταδείξῃ εἰς τοῦτο ὅτι ἡ ἐπίθεσις καὶ ἡ κατάληψις ξένου ἐδάφους δὲν δύνανται νὰ παραμείνουν ἀτιμώρητοι».

Ἀντιλαμβάνεσθε κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, πόσον πολύτιμον εἶναι τὸ στοιχεῖον τῆς δηλώσεως ἑνὸς ἐκ τῶν κυριωτέρων κριτῶν τῆς Ἑλλάδος τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζεται, ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀλλ' ἀπαραλλάκτως καὶ εἰς τὴν Ἀλβανίαν. Ἀδιαφοροῦμεν ποῖον εἶναι τὸ καθεστὼς τῆς χώρας αὐτῆς. Δὲν εἶναι τοῦτο θέμα Ἑλληνικοῦ ἐνδιαφέροντος. Εἶναι ἀπολύτως ἐλεύθεραι νὰ ἔχουν τὸ κοινωνικὸν καθεστὼς ποὺ προτιμοῦν. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει δύο τίτλους ἀνυπολογίστου ἠθικῆς ἀξίας. Πρῶτον τὰς μεγάλας θυσίας της κατὰ τὸν πόλεμον, καὶ τὴν μακρὰν κατοχήν. Καὶ δεύτερον τὴν ἀφάνταστον προσήλωσιν εἰς μίαν πολιτικὴν διεθνοῦς συνεννοήσεως, καὶ συνεργασίας καὶ διασφαλίσεως τῆς εἰρήνης. Ὑπῆρξε πάντοτε ἡ Ἑλλὰς ἀγνὸς συνεργάτης εἰς τὴν διεθνῆ κονίστραν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, καὶ δὲν μετῆλθε ποτὲ ὕποπτον πολιτικήν.

Ὅταν τοιαῦτα ὅπλα ἔχετε εἰς τὴν φαρέτραν σας κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, δύνασθε νὰ κατασιγήσετε πᾶσαν τυχὸν ἀντίδρασιν καὶ ἐπαναλαμβάνω, ὅτι τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἔθεσα ὑπ' ὄψιν σας, εἶναι μία ἀρχὴ βασική, στηριζομένη ἐπὶ τῆς διεθνοῦς ἠθικῆς καὶ τοῦ δικαίου.

ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΗ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΗ,

Ἡ ἐφημερίδα ποὺ κρατᾶς στὰ χέρια σου, εἶναι ἡ φωνή σου. Εἶναι τὸ πιὸ τίμιο ὅπλο γιὰ νὰ ἀμύνεσαι ἀπὸ κάθε εἴδους ἀδικία ποὺ ἀπεργάζονται γιὰ σένα, τὴν οἰκογένειά σου, τὴν κοινωνική του ἑνότητα, τὴν πατριωτική σου παρουσία, οἱ διάφοροι ποὺ εὔκολα ξεχνοῦν...

Ἐσὺ ποτὲ μὴ ξεχνᾶς. Καὶ πρὸ παντός, θυμήσου τὴν ἐφημερίδα σου! Εἶναι δική σου καὶ περιμένει τὴν ἐνίσχυσή σου.

Ἀπὸ τὸν «Β.Ε.»

ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΔΙΚΑΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΒΟΡΕΙΟ ΗΠΕΙΡΟ ΚΑΙ ΟΙ «ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΕΣ» ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

Δημοσιεύοντα ἀπὸ πατριωτικὸ καὶ συλλογικὸ καθῆκον τὸ ὑπ' ἀριθ. 46) 4.9.1980 ἔγγραφο τοῦ Συλλόγου Βορειοηπειρωτῶν Πατρῶν ἀπευθυνόμενο στὸν κ. Ὑπουργὸ Πολιτισμοῦ, θεωροῦμε ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ συνυπάρχουν οἱ ἐθνικὲς διεκδικήσεις τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς Βορείου Ἠπείρου καὶ ταυτόχρονα νὰ καλλιεργοῦνται ἀμοιβαῖοι δεσμοὶ φιλίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας μὲ τὶς διάφορες καλλιτεχνικὲς ἐκδηλώσεις κ.λ.π.

Αὐτὸ τὸ δῆθεν ἁπλό, φυσικὸ καὶ ἀθῶο γεγονὸς τῆς δῆθεν «φιλίας» ὄχι μόνο ἀποδυναμώνει τὸ ἀπαράγραπτο ἐθνικὸ καὶ καθολικὸ αἴτημα τοῦ Λαοῦ γιὰ τὴ Βόρειο Ἤπειρο ἀλλὰ δημιουργεῖ ἄμεσους κινδύνους μὲ ὀλέθριες προεκτάσεις στὸν ὑπόδουλο βορειοηπειρωτικὸ χῶρο σὲ βάρος τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ στὴν ἑλλαδικὴ ἐπικράτεια ἀπὸ ὕποπτες δραστηριότητες ξένων πρακτόρων.

Τοῦτο εὐθέως πλέον ἀποκαλύπτεται καὶ καταγγέλλεται δημοσία ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΜΕΛΛΟΝ» καὶ ἀπὸ τὸ παρατιθέμενο πιὸ κάτω αὐτούσιο κείμενο τοῦ Συλλόγου Βορειοηπειρωτῶν Πατρῶν.

Σέ ἄλλες στῆλες γίνεται σχετικὴ μὲ τὸ θέμα ἐπισκόπηση.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 46

Πρὸς

Τὸν κ. Ὑπουργὸ τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν

Ὅπως εἶναι γνωστό, κάθε χρόνο γίνεται ἀνταλλαγὴ καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων μεταξὺ τῶν χωρῶν Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας, ποὺ ἀποβλέπουν στὴν καλλιέργεια —ἀμοιβαῖα— δεσμῶν φιλίας μεταξὺ τῶν δύο λαῶν.

Ἐκ πρώτης ὄψεως ὅμως τὸ πρᾶγμα φαίνεται νὰ εἶναι ἁπλό, φυσικὸ κι ἀθῶο καὶ θὰ ἐχαρακτηρίζετο σὰν παράλογος κανείς, ἂν διατύπωνε τὴν ἀντίθεσή του σὲ μιὰ καθ' ὅλα ὀρθὴ καὶ ἐποικοδομητικὴ ἐνέργεια, ὅπως ἡ παραπάνω.

Ἐπειδή, ὅμως, ἀπ' ὅσα συνέβησαν μέχρι σήμερα τόσο στὸ ἑλλαδικὸ ὅσο καὶ στὸ βορειοηπειρωτικὸ χῶρο, ἡ ἄλλη πλευρὰ (ἀλβανική) ξέφυγε ἀπ' τὸ ἀγαθὸ πνεῦμα τῆς καλοπιστίας καὶ τῆς εὐπρεπείας καὶ κάθε ἄλλο παρὰ φιλικὲς σχέσεις ἐπιδιώκει ν' ἀναπτύξῃ μὲ τὸν ἑλληνικὸ λαό, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι —εὑρισκόμενοι ἐν ἀμύνῃ— ν' ἀντιδράσωμε κατὰ ὁποιοδήποτε τρόπο θὰ ἔκρινε ὁ Σύλλογός μας ἀποτελεσματικὸ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι, στὸ ἑξῆς, οἱ ἐκδηλώσεις αὐτὲς θὰ γίνωνται ἐπὶ ἴσοις ὅροις καὶ σὲ καμιὰ περίπτωση δὲ θὰ τραματίζεται ἡ ἐθνική μας εὐαισθησία.

Καὶ στὴν ἀπόφαση αὐτὴ ὁδηγηθήκαμε ἀπ' τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικὰ περιστατικά, ποὺ προσβάλλουν ὄχι μόνον ἐμᾶς, σὰν πρόσφυγες, ἀλλὰ κι αὐτὸ τὸ ἐπίσημο κράτος:

1) Ὁλόκληρο τὸ καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα τῶν ἑλληνικῶν συγκροτημάτων ὑπόκειται —πρὸ πάσης ἐκτελέσεώς του— στὸν λογοκριτικὸ ἔλεγχο τῆς ἀλβανικῆς Πρεσβείας στὴν Ἀθήνα, ἡ ὁποία —ἡμῶν ἀνεχομένων— ἔχει τὴ διακριτικὴ εὐχέρεια καὶ ἐξουσία νὰ ἐγκρίνη ἢ ν' ἀπορρίπτη ἑλληνικὰ τραγούδια, ἔστω κι ἂν αὐτὰ τὰ τραγουδᾶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀπὸ ἑκατονταετίας καὶ πλέον. Χαρακτηριστικὰ παραδείγματα τὰ ἑξῆς δύο (παραλείπονται ἄλλα):

α) Τὸ τραγούδι «Σαράντα παλληκάρια ἀπὸ τὴ Λεβαδιά... κλπ.» ποὺ ἀπαγορεύθηκε νὰ τραγουδηθῆ μὲ τὴν κωμικὴ καὶ φαιδρὴ δικαιολογία ὅτι τοῦτο εἶναι ἀλληγορικὸ καὶ συνθηματικὸ ἀποσκοπεῖ δὲ —κατὰ τοὺς Ἀλβανοὺς— στὸ νὰ ἐξεγείρη τὸν βορ)κὸ ἑλληνισμὸ κατὰ τῆς ἀλβανικῆς κυβερνήσεως.

6) Τὸ τραγούδι «Στέλλα μωρ' Στέλλα κακιὰ κοπέλλα... κλπ.», γιὰ τὸ ὁποῖο πρόσφατα δημιουργήθηκε ὁλόκληρο ἐπεισόδιο στὴν ἀλβανικὴ χώρα, διότι —δῆθεν— ὁμιλεῖ γιὰ κάποιον πατέρα, ἕλληνα χριστιανὸ τῆς Β. Ἠπείρου, ποὺ κάνει παρατήρηση στὴν κόρη του, διότι ἐγκατέλειψε τὸν ἄνδρα της γιὰ κάποιον ἀλβανό... Τοῦτο, λέγουν οἱ Ἀλβανοί, στρέφεται κατὰ τῶν σχεδίων τῆς Ἀλβανίας περὶ ἐπιμειξίας τοῦ ἀλβανικοῦ λαοῦ μὲ τὸν ἑλληνικὸ τῆς Βορείου Ἠπείρου καὶ ἑπομένως ἀντεθνικό!

2) Ὅσα, τελικά, ἑλληνικὰ τραγούδια ἐγκρίνονται, κανένα ἀπ' αὐτὰ δὲν ἔχει σχέση μὲ τὰ ἡρωικὰ κατορθώματα τῆς ἑλληνικῆς Φυλῆς καὶ ἀναφέρονται ἀποκλειστικὰ στὴν ἀγάπη, στὰ ἤθη κι ἔθιμα (ὀλίγα), στὴν ξενητειὰ (ὀλίγα), στὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον καὶ στὴ φύση γενικά.

3) Τὰ μέλη τῶν ἑλληνικῶν συγκροτημάτων, μεταβαίνονται στὴν Ἀλβανία ,παρακολουθοῦνται βῆμα πρὸς βῆμα ἀπ' τοὺς ἀστυνομικοὺς ἀσφαλείας καὶ ὄχι μόνον δὲν ἐπιτρέπεται σ' αὐτὰ νὰ ἐπικοινωνήσουν ἐλεύθερα μὲ τὸ ἐκεῖ ἑλληνικὸ στοιχεῖο τῆς Β. Ἠπείρου, ἀλλ' οὔτε συζήτηση τ' ἀφήνουν ν' ἀνοίξουν μὲ παρατυχόντες διαβάτες. Ἂν δὲ τύχῃ μερικοὶ ἀπ' τοὺς πιὸ θερμοαιμους Βορ)τες καὶ ἔλθουν σ' ἐπαφὴ μὲ τοὺς δικούς μας καλλιτέχνες, ἡ συνέχεια γι' αὐτοὺς εἶναι πολὺ ὀδυνηρή.

ΑΝΤΙΘΕΤΑ:

4) Ἀντίθετα τὰ ἀλβανικὰ συγκροτήματα, ἐρχόμενα ἐδῶ, εἶναι ἐλεύθερα νὰ τραγουδήσουν ὅποια τραγούδια θέλουν τῆς δικῆς των πατρίδος. Καὶ μάλιστα —ὅπως ἄλλωστε ἀναμενόταν— κάμνοντα κατάχρηση τῆς ἀπεριόριστης ἐλευθερίας τοῦ δικοῦ μας δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, δὲ διστάζουν νὰ γεμίζουν τὸ καλλιτεχνικό τους πρόγραμμα ἀκόμα καὶ μὲ τὰ τραγούδια ἀκριβῶς ἐκεῖνα ποὺ προκλητικὰ ἐκθειάζουν τὰ καταπιεστικὰ μέτρα καὶ ἐγκληματικὰ κατορθώματα τοῦ σημερινοῦ ἀλβανικοῦ καθεστῶτος σὲ βάρος τῶν ἀπὸ παντοῦ ἀνυπεράσπιστων ὑποδούλων ἑλλήνων Βορ)τῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ μὲ ἀνθελληνικὲς ἱστορικὲς ἀνακρίβειες προκαλώντας, ἔτσι, ἀγανάκτηση καὶ ὀργή.

Ὁπότε τὸ ἐδῶ ἑλληνικὸ κοινό, ἀγνοώντας προφανῶς τὴν ἐπικρατοῦσα σήμερα στὴ Β. Ἤπειρο κατάσταση, καταχειροκροτεῖ τὰ τραγούδια τοῦ θανάτου μας, πράγμα ποὺ σφόδρα ἐρεθίζει τοὺς ἄμεσα θιγόμενους ἐδῶ κι ἐκεῖ Βορ)τες. Εἶναι δηλαδὴ σὰ νὰ χειροκροτοῦμε τοὺς Τούρκους γιὰ τὰ ἐγκλήματά τους στὴ μαρτυρικὴ Κύπρο. Ποιός θὰ τοὺς ἀνεχόταν ἀπὸ τοὺς ἕλληνες;

5) Στὰ μέλη τῶν ἀλβανικῶν συγκροτημάτων —ποὺ πολλὲς φορὲς στὴν πλειονότητα εἶναι καὶ σ τ ρ α τ ε υ μ έ ν α ἑλληνόπουλα τῆς Β. Ἠπείρου— ὁσάκις ἐπισκέπτονται διάφορες ἑλληνικὲς πόλεις, δὲν τοὺς ἐπιτρέπεται ὄχι μόνον νὰ φιλοξενηθοῦν ἀπὸ συμπατριῶτες Βορ)τες, ἀλλ' οὔτε σ' ὁποιαδήποτε ἐπικοινωνία μ' αὐτοὺς νὰ ἔλθουν. Τοὺς ἔχουν ἐνσπείρει τὸν πανικὸ καὶ ἀστυνομεύεται ἀκόμη καὶ τὸ βλέμμα τους.

6) Οἱ ἐπικεφαλῆς συνοδοὶ τῶν ἀλβανικῶν συγκροτημάτων —πάντοτε ὑπάλληλοι τῆς ἀλβανικῆς Πρεσβείας στὴν Ἀθήνα— ἀσκοῦν ἀνυπολόγιστη πίεση σὲ πολλοὺς συμπατριῶτες κάνοντας συνάμα σ' αὐτοὺς καὶ πρυτάσεις γιὰ κατασκοπία εἴτε σὲ βαρος τῶν νομίμως λειτουργούντων στὴν ἑλληνικὴ χώρα βορ)κῶν σωματείων. μὲ σκοπὸ τὴ διάβρωσή τους, εἴτε —ἀκόμη— σὲ βάρος μεμονωμένων ἀτόμων καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους γενικώτερα. Ὅλα δὲ αὐτὰ χωρὶς κανένα ἔλεγχο καὶ χωρὶς τὴ στοιχειώδη παρακολούθησή τους ἀπ' τὶς ἑλληνικὲς ἀστυνομικὲς ἀρχές.

Ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ πράγματα ἔχουν ὅπως ἀκριβῶς σᾶς τὰ ἐκθέτομε καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων προβλέπεται νὰ συνεχισθῆ καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀνταλλαγὴ αὐτὴ γίνεται ἐπὶ ἀνίσοις ὅροις βλάπτοντας τόσον ἐμᾶς, ποὺ ζοῦμε στὸν ἑλλαδικὸ χῶρο, ὅσο καὶ τοὺς συμπατριῶτες μας τῆς Β. Ἠπείρου, ἀποφασίσαμε —ἀμυνόμενοι— ν' ἀντιδράσωμε μὲ κάθε πρόσφορο μέσο ἐρχόμενοι ἔτσι σ' ἀντίθεση μὲ τὸ ἐπίσημο κράτος.

Καὶ ζητοῦμε:

1) Καὶ τὰ δυὸ καλλιτεχνικὰ συγκροτήματα (Ἑλλάδος—Ἀλβανίας) νὰ κινοῦνται ἐλεύθερα στὸν ἑλληνικὸ καὶ ἀλβανικὸ χῶρο.

2) Τὰ καλλιτεχνικὰ προγράμματα ἢ καθόλου νὰ μὴ λογοκρίνωνται ἢ νὰ λογοκρίνωνται συγχρόνως καὶ τὰ δυό.

Ἐάν, παρ' ἐλπίδα, οἱ δίκαιοι αὐτοὶ ὅροι δὲν τηρηθοῦν μὲ σχολαστικὴ ἀκρίβεια, ὁ Σύλλογός μας σᾶς ἐνημερώνει ἐγκαίρως ὅτι —τοὐλάχιστον στὴν Πάτρα καὶ πέριξ— θ' ἀντιδράση ἀποτελεσματικὰ καὶ σᾶς δηλώνει ὅτι ἀπεκδύεται κάθε εὐθύνης γιὰ τυχὸν ἔκτροπα σὲ βάρος εἴτε τῶν ἀλβανικῶν ἐκδηλώσεων ἐν γένει εἴτε τῶν ἐπικεφαλῆς τῶν ἀλβανικῶν συγκροτημάτων συνοδῶν. Πρέπει ἡ ὑπομονή μας —ποὺ ἑρμηνεύθηκε ὡς τὰ σήμερα σὰν ἀδυναμία— κάποτε νὰ μετατραπῆ σὲ ὀργή, ὅταν οἱ ἐχθροί μας μᾶς καῖνε τραγουδώντας τὰ σπίτια μας. Καὶ μάλιστα, ὅταν μᾶς τὰ καῖνε χωρὶς ποτὲ νὰ τοὺς ἔχωμε προκαλέσει ἢ νὰ τοὺς προκαλοῦμε.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΟΡ)ΤΩΝ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΟΛΩΝ ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗ Β. ΗΠΕΙΡΟ

Ὁ Σύλλογος Βορειοηπειρωτῶν ἀποτελεῖ κατὰ γενικὴ καὶ παραδεκτὴ ἀπὸ ὅλους ὁμολογία τὰ κορυφαῖο Συλλογικὸ Ὄργανο ὄχι μόνο γιατὶ ἐκπροσωπεῖ τὸ 80ο)ο καὶ ἄνω τῶν βορειοηπειρωτῶν τοῦ Ἑλλαδικοῦ χώρου ἀλλὰ κυρίως γιατὶ ἔχοντας σὰν ἕδρα ἀπὸ τὸ 1920 τὴν Ἀθήνα ἀντιπροσωπεύει τὴν μείζονα περιφέρεια σὰν ἐθνικὸ κέντρο λήψεως ἀποφάσεων.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου Βορειοηπειρωτῶν ποὺ εἶναι ἐκλεγμένο μὲ τὶς προβλεπόμενες καταστατικὲς διαδικασίες κινεῖται πάντα σ' αὐτὰ τὰ καθοριζόμενα καταστασιακὰ πλαίσια στὰ ὁποῖα θεμελιακὴ διάταξη εἶναι: «Η ΕΝΩΣΗ ΤΟΥ ΥΠΟΔΟΥΛΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ».

Αὐτὴ ἡ θεμελειακὴ διάταξη βρίσκεται σέ ὅλα τὰ καταστατικὰ τῶν μετέπειτα συσταθέντων Βορειοηπειρωτικῶν Σωματείων τοπικοῦ χαρακτῆρος ὅπως π.χ. Κορυτσᾶς, Δελβίνου, Δροπόλεως, Χειμάρρας, Πωγωνησίων, Δροβιάνης, Κοσοβίτσης κλπ. Αὐτὸ ἰσχύει ἀσφαλῶς καὶ γιὰ τὰ περιφερειακὰ Βορ)κὰ Σωματεῖα τῶν διαφόρων ἐπαρχιακῶν πόλεων ὅπως π.χ. Πατρῶν, Κερκύρας, Ἰωαννίνων, Κατερίνης, Φλωρίνης. Στὴ Θεσ)νίκη τὰ Συλλογικὰ Βορ)κὰ συμφέροντα ἐξυπηρετοῦνται ἀπὸ τὴν Ἠπειρωτικὴ Ἑστία Θεσ)νίκης.

Μὲ κίνητρο λοιπὸν τὴν ἀμετακίνητη ἐθνικὴ ἀρχὴ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς ἰδιαίτερης πατρίδας μας Βορείου Ἠπείρου ἄρχισε πρὶν λίγα χρόνια ἀπὸ τὸ ἐκλεγμένο Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου Βορειοηπειρωτῶν μιὰ δυναμικὴ προβολὴ τοῦ θέματός μας μὲ ἀποτέλεσμα νὰ βρίσκεται σήμερα στὸ προσκήνιο τοῦ διεθνοῦς ἐνδιαφέροντος.

Βέβαια ἡ ἐπταετία ἄγνωστο ἀπὸ ποῦ ὠθούμενη ἐπανέλαβε μὲ τὴν ἐχθρικὴ Ἀλβανία διπλωματικὲς καὶ ἐμπορικὲς σχέσεις τὸ 1971. Ἦταν φυσικὸ λοιπὸν νὰ ἔχει καμφθεῖ ἡ ἐθνικὴ ἀπαίτηση γιὰ τὴ Βόρειο Ἤπειρο καὶ νὰ ἔχει μειωθεῖ ἡ ἐπικαιρότητα τοῦ θέματος ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ ἐπίσημου Κράτους. Γιὰ ὅλα τὰ πάρα πάνω καὶ παρὰ τὶς διαβεβαιώσεις τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τῆς μεταπολιτεύσεως τοῦ 1974 καὶ μέχρι σήμερα δυστυχῶς συνεχίζεται ἡ ἴδια πολιτικὴ τῆς 7ετίας στὸ Βορειοηπειρωτικό.

Ὅμως, οἱ Βορειοηπειρῶτες γενικά, μὲ ἀποφασιστικότητα καὶ χωρὶς συναισθηματισμοὺς καὶ ἐκχωρήσεις μπροστὰ στὶς διάφορες ρευστὲς πολιτικὲς σκοπιμότητες ἀρνήθηκαν καὶ ἀρνοῦνται κάθε πολιτικὴ διεργασία ποὺ γίνεται ἐρήμην τους καὶ ἰδιαίτερα ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ νόμιμα ἐκλεγμένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου Βορειοηπειρωτῶν ποὺ ὅπως προείπαμε εἶναι τὸ ἀρχαιότερο, μεγαλύτερο καὶ ἀντιπροσωπευτικότερο Συλλογικὸ Ὄργανό τους.

Ἡ ἄρνηση τῶν ἐκλεγμένων ἐκπροσώπων τῶν Βορειοηπειρωτῶν νὰ ἀποδεχθοῦν τετελεσμένα γεγονότα σὲ βάρος τῆς Βορειοηπειρωτικῆς Ὑποθέσεως στηρίζεται σὲ ἁπλὰ στοιχεῖα λογικῆς, αἰσθήματος πολιτικῆς εὐθύνης καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὴν τασσομένη ἐθνικὴ καταστατικὴ ἐπιταγή. Καὶ γιὰ νὰ ἐξηγούμεθα:

Μὲ ποιό δικαίωμα νὰ δεχθοῦμε ἀνταλλαγὴ καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ